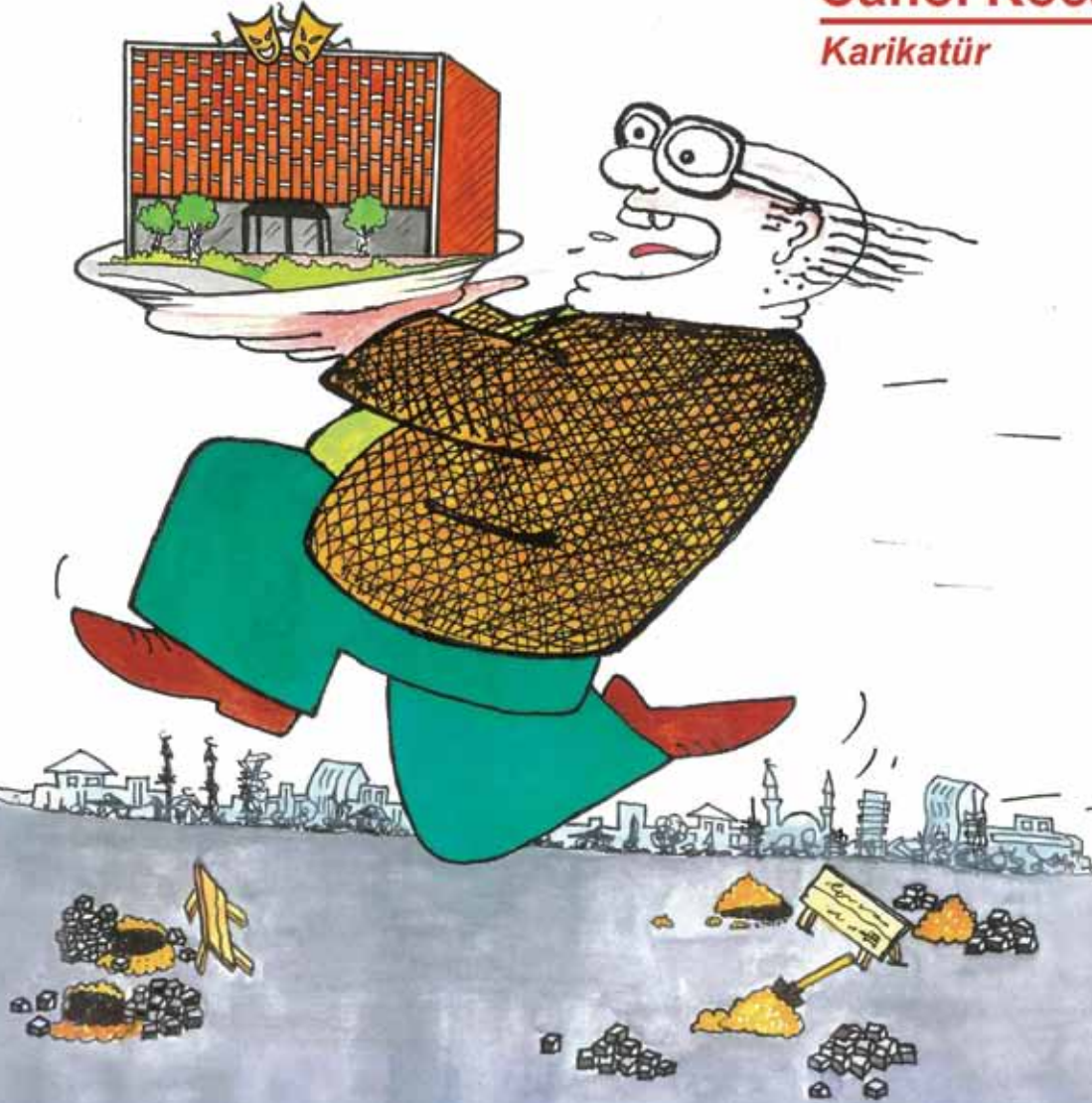

Bir

KARA KOMEDYA

Canol Kocagöz

Karikatür

KÜLTÜR SANAT-SEN
KÜLTÜR SANAT ve TURİZM EMEÇİLERİ SENDİKASI

Canvokousiõz

KARIKATÜR | ALBÜM
CARTOON | ALBUM

Kapak Tasarım/Cover Design: Atilla Atala
Grafik Tasarım/Graphic Design: Emre Yılmaz
Ön Kapak Karikatür: AKM'nin yıkılmaması için çizilen karikatür - Canol Kocagöz
Arka Kapak Karikatür: İzmit SEKA Fabrikası işgalinde işçilerle beraber yaratılan çizgi - Canol Kocagöz
Portre Fotoğraf: Ali Rüzgar
Montaj Karikatür: Tayfun Akgül
Video/Gösteri: Özcan Yaman
1.Baskı Nisan 2012
Baskı: Algi Tanıtım
Dr. Mediha Eldem Sk. No: 56/3 Kızılay/ANKARA
Tel: +0312 434 25 00
Çeviri/Translation: Devrim Duman Orhangazi
canolkocagoz@yahoo.com
ISBN: 978-6058804531

KESK Kültür Sanat Sen
Kültür Sanat ve Turizm Emekçileri Sendikası
Union of Culture, Art and Tourism Employees
Meşrutiyet Caddesi No: 29 / 11 KIZILAY - ANKARA /TÜRKİYE
Tel: +0312 232 12 51
Fax : +0312 232 12 51
www.kultursanatsen.org.tr
e-mail: iletisim@kultursanatsen.org.tr

Kültür Sanat Sendikası Yayınları No.7

Sunuş

İnsan resim çizerek başladı dünyayı betimlemeye. Tarihte sözden önce çizgi vardı. Daha sonra sözle anlatılamayacaklar çizgilerle anlatılmaya başlandı. İlk çizgilerden günümüze çok şey değişti. Çizgilerin dili ve bu dil üzerinden oluşan zengin kültür, resim ve karikatür sanatının etkisini sürekli olarak arttırmasını beraberinde getirdi.

Yüzyıllar süren tarihte gelişen insanlık sınıflı toplumlarla birlikte emek ve sermaye çelişkisi ile karşılaştı. Bu aynı zamanda sömürülenin sömürene karşı verdiği mücadelenin de tarihiydi.

Sanat, bu süreçte emek ve emekçilerden yana, onların içinde ve onlarla birlikte gücünü ortaya koyarken, toplumsal gelişim süreci ve üretim süreciyle beraber işçi sınıfının yanında yer aldığı oranda gerçek kimliğine kavuştu.

Sınıf mücadelesi içerisinde egemenler düşünce, ifade ve örgütlenme özgürlüğüne ya kısıtlamalar getirdi ya da yasaklar. Ancak sanatın etkisi ve sanatçının eserleriyle güçlenen sesi, en baskıcı dönemlerde bile asla susturulamadı.

Sendikamız tarafından diğer emek örgütlerine de örnek olması dileğiyle; toplumsal belleğimize ve geleceğimize ışık tutan, emek mücadelemizi çizgileri ile yansıtan, bizi eğiten bir mizah kitabı yayınlamanın anlamlı ve değerli olacağını düşündük...

Mücadele, deneyim ve bitmek bilmez bir enerjiye sahip kişiliğiyle bizlere bu eseri sunan, siz emekçi kardeşlerimizle paylaşmamızı sağlayan dostumuz, değerli sanatçı karikatürist ağabeyimiz Canol Kocagöz'e, sanatını bizlerle paylaştığı için teşekkürlerimizi sunarım...

Yavuz DEMİRKAYA
Genel Başkan

Foreword

People have begun to depict the world by drawing. Before the word there was drawing in the history. Then those that cannot be expressed by words have been told by drawing. A lot has changed since the first drawings to date. The language of drawing and the rich culture emerging from it has enhanced the influence of art of painting and cartooning.

Developed over centuries, mankind along with the class society has encountered with the contradiction of labour and capital. This was also the history of the struggle of the exploited against the exploiters.

While revealing its power taking the part of labour and labourers during this period, art attained its own identity as long as it has been on the side of the working class along with the social change and production process.

Rulers, within class struggle, have imposed restrictions or bans over freedom of association, freedom of expression and intellectual freedom. However the influence of art and its voice becoming strong with the works of artists never been able to be muzzled even at the most repressive times.

Wishing also to be an example to the other labour organizations, we thought that it would be significant and worthy to publish a humor book that educates us, reflecting our labour struggle with its drawings and lightening our future and our social memory.

I would like to thank to Canol Kocagöz a talented, experienced artist cartoonist with his never-ending energy, our brother for offering his work to us and sharing his art with our labourer sisters and brothers.

Yavuz DEMİRKAYA
President

ÖZERKLİK SAVAŞÇISI BİR USTA: CANOL KOCAGÖZ...

“Evrensel Kültür” Dergisinin bu yıl Eylül sayısında Lütfiye Bozdağ’ın kendisiyle yaptığı söyleşide, çok doğal bir şey söylercesine bir alçak gönüllülikle şöyle demiş Canol Kocagöz: “Özerk Sanat Konseyi”nde çalıştım, halen de çalışmaktayım. Geçen dönem sözcülüğünde de bulunduğum Özerk Sanat Konseyi’nin şu anda dönem genel sekreterliğini yapmaktayım”. Gerçekten de Canol’u tanıyanlar, onun, sanat alanımızda özerk kurumlaşma çabasını neredeyse sanatının da önüne koyacak kadar kendini bu davaya adanmış olduğunu bilirler. Çünkü “Özerk Sanat Konseyi”nde çalışmak, denen şeyin neler içerdiğini de bilirler. Öyle ki, yetmiş altı sanat ve sanatçı kuruluşunun temsilcilerinden oluşan bu Konsey’in, gün olmuş, dönem sözcüleri toplantısına katılım çok az (birkaç kişiden ibaret) olduğunda, kuruluşların görüşleri bile alınmadığı için, “biz ne diye sürdürüp duruyoruz, madem ki bu örgütlerin, kamu katkısına da, özerk olmaya da ihtiyaçları yokmuş, biz de bırakalım gitsin!” diye isyan ettiğimizde, hep Canol direktmiş, Konsey’in varlığını sürdürmesini bir bakıma tek başına bile kalsa yılmayıp omuzlamış ve bu sayede Özerk Sanat Konseyi, pek çok genç sanatçının da aktif katılımını gerçekleştirerek bugünkü etinliklere erişmiştir. Yine aynı söyleşide kendisinin deyişiyle: “Kimse bugün sanatçıların projesi yoktur, diyemez. Sanat alanlarında beş genel kurul yaparak ortaklaştırdığımız bir “Türkiye Sanat Kurumu, Yasa Tasarısı” projesi önümüzde duruyor. Bu sene bir genel kurul yapıp tasarıya son şeklini vererek kamuoyuna sunacağız”.

Özerklik mücadelesi, özgürlük mücadelesinden en az iki kat daha zor, inanın. Çünkü özgürlük, dediğiniz zaman, ne olduğu çok açık anlaşılıyor ve her sanatçı (hele sanatsal yaratışımızın dünya düzeyinde yükselmesini – son olarak “insanlık anıtı”nın başına gelen gibi -, hiç hazmedemeyen otoriter zihniyet baskıyı artırdıkça) bir o kadar daha hararetle katılıyor özgürlük talebine. Ama, özerklik’in, özgürlüğü de içeren, ne var ki onunla yetinmeyip, kamunun maddi katkısını da birlikte talep eden biraz daha karmaşık – hatta çelişik - bir yapısı var. Dolayısıyla, kimi sanatçılar, sanki özerklikleri gasp eden baskıcı zihniyet (eğer mücadele edilemezse) er geç özgürlükleri de yutmazmış gibi, salt kamu katkısını “istemem eksik olsun” diyerek reddetmekle özgürlüklerini kurtaracaklarını zannedebiliyorlar. Kimileri de statükonun hep öyle gidebileceğini sanarak, “aman dokunmayalım!” saflığını sürdürüyor. Sonra da ne hikmetse hep özerklikleri yok etmek biçiminde işleyen “değişimci”lik merakı gelip kendilerini bulduğunda şaşırıyorlar ama geç kalmış oluyorlar. Çünkü “susma, sustukça sıra sana gelecek” kuralını göz ardı edenler, sıra kendilerine er geç geldiğinde, çırıpsalar da daha önce kendilerinin başkalarından esirgedikleri desteği bu kez kendileri bulamıyor. Bu tür yanılgılar, Özerk Sanat Konseyi’nin tam katılımı ile bile hedefe ulaşmada zaten zorluklar taşıyan mücadelesinin en azından kamuoyu kazanmasını da, zayıflatıyor.

İşte bu durumlarda bizler bunalıp bırakmak istediğimizde, Canol Kocagöz, hep sabırla ve bir çeşit devrimci inatıyla, Konsey’in varlığını sırtında taşıyarak bunalımları atlatıp bugünlere, o asgari örgütlülüğün bile nasıl bir can kurtaran olduğunun yavaş yavaş anlaşılmasına başladığı günümüze erdirmişti. Şimdi onun, nihayet kendisinin de kendi sanatına yoğunlaşma fırsatı bulabildiği bu güzel albümünü yayınlaması vesilesiyle, eserlerinin bence değerine değer, anlamına anlam katan mücadelesini anmak ve anımsatmak zorunluluğunu duyduğum için, o gerek görmediği halde bu “önsöz”ü eklemek istedim.

Bu albümdeki her çizginin, kendi başına yansıttığı mizah dolu ustalığın yanında – veya ardında – tüm albümlerin, çizgilerin ve ustalıkların özgür yaratışı için zorunlu kamu desteği ve özerkliği uğruna en önde verilmiş mücadelenin yattığını, dolayısıyla ek olarak öylesine yoğun bir zaman ve emek ürünü olduklarını görmemiz dileğiyle...

Yılmaz ONAY

AN AUTONOMY WARRIOR MASTER: CANOL KOCAGÖZ

An interview with Lutfiye Bozdag in "Evrensel Kultur", as if she is modestly saying very natural thing, she says : "I worked in Autonomous Art Council, still have been working. Last term I was the spokesperson of it and now I have been the general secretary of Autonomous Art Council." Actually, those who already knows Canol knows that he committed himself to autonomous institutional endeavors in art to the extent that he even put his work behind this endeavour. They know it because they also know what what includes to work in "Autonomous Art Council". So much so that, when there were days that very few people attended (just couple) into term spokesperson meeting of the council, which in fact consists of sixty five art and artist institution's representatives and when nobody asked the view of the institutions when we rebelled at by saying:" why are we keeping on?, since these institutions need neither to public contributions not to being autonomous, lets leave it alone", Canol always stands on. Then he has demonstrated that he has continued to shoulder the mission of keeping the Council alive even if he has left alone. Hence, by doing so Autonomous Art Council reached its current level of activity by the many young artist's active participation. Again, in the same interview, with his own words: "*Today, nobody can say that artists do not have projects. We have a "Turkish Art Institution Law Bill (Proposal)", made common by five general meeting just stands in front of us. This year we are going to shape the bill and we will share it with the public in our general meeting.*"

Struggle for autonomy is twice as difficult that struggle for freedom; believe me. Because when you say freedom, it is quite clear and every artists (above all while authoritarian mindset that cannot put up with rise of our artistic creation all over the world- at latest, like what happened to statue of humanity_ increased the repression) are incorporated into freedom demand more feverishly. However, autonomy has such a complex even a contradictory structure comparing to freedom that both covers freedom; but which is not satisfied with it and rather demands the public's financial contribution along with. Therefore, some artists thinks that they can save their freedom by presuming as if repressive mindset that seizes the autonomy – if not fought- does not swallow the freedom sooner or later and by saying that "i do not want, damn it!". Some others resume their "no intervening" purity (they continue to be naive) by thinking that the status quo will continue all along. Later on, God knows why, they are surprised when the "mutationism" curiosity that works as a fashion to ruin freedom finds them; but it already had been late. Since those of who ignore the "don't be silent, as long as you are silent you will be the next" rule, sooner or later when they are the next (when the time comes / when the bell rings for them), they cannot find the support that they did not prove(show) in time. This kind of faults weakens the Autonomous Art Council's combat/fight, at least to win public supporters, which is already difficult with even full participation.

When we suffocated and thus wanted to give up in this similar situations, Canol Kocagöz brought the Council's existence today by carrying on his shoulder by always being patient and thanks to a kind of revolutionary obstinacy; his contribution as being such a lifesaving is now understood slowly. Now, even if he did not find it as necessary, I wanted to add this "preface" to remember and to remind of his fight that add to value to the value and meaning to meaning to her works with the occasion of publishing this beautiful album where she herself eventually has found some opportunity to focus on her own art.

With the hope of us to see that beside to all the lines that reflect the mastery that full of humor in this album alone- or in the wake of it- , in order to free creation all of these albums, the front side fight for the sake of necessary public support and autonomy was required; and hence to see that all of these works are products of an intense time and labor, lines and masters

Yılmaz ONAY

“... Toplumu geriye götürmeye çalışan sınıfsal güçlere karşı her zaman refleksli ve atak olan karikatür : Daima emekten yana ve taraflı. Aynı zamanda tavizsiz ve neşeli.

Karikatür toplumsal hayatımızın hiç solmayan çiçeği.

Dağlarda meşe ağacı kadar sağlam, köklü ve daima ayakta.

Bazende yağışı bekleyen kardelenler kadar saf, canlı ve özgür...”

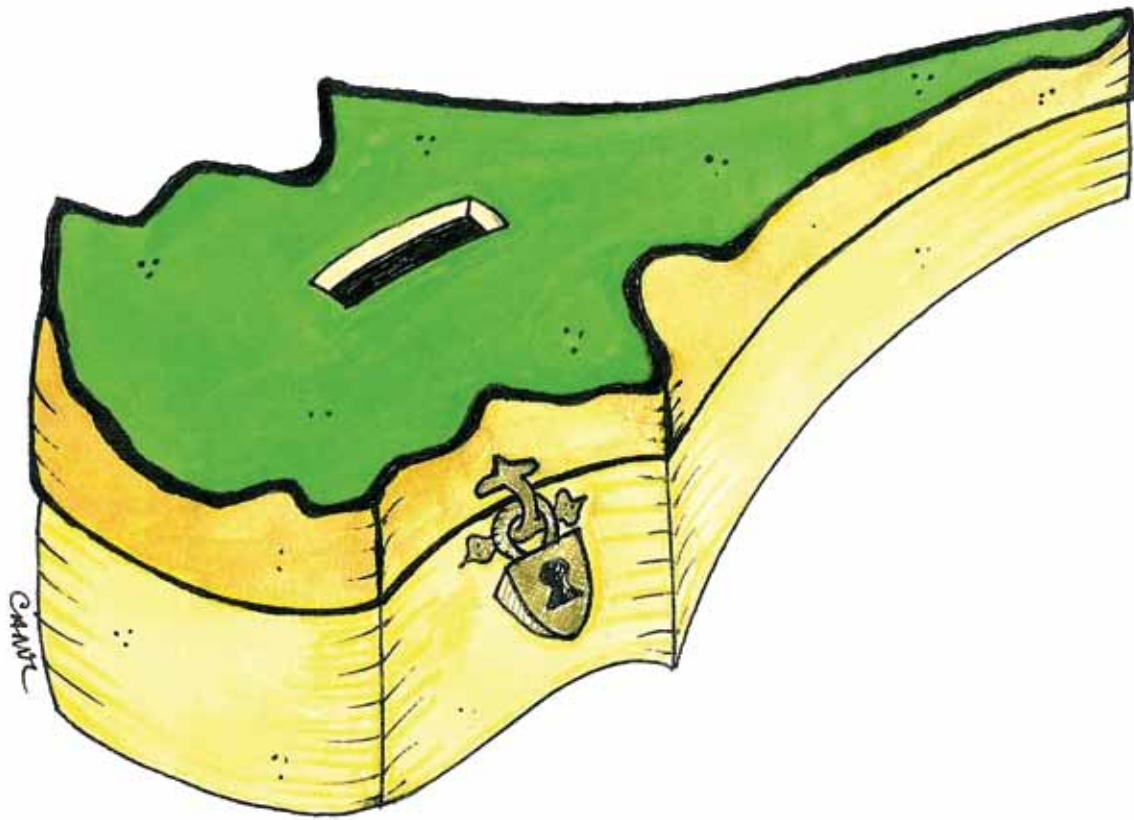
“...The cartoon episode that is always reactive and militant against the forces of class trying to take the society back: Always biased and in favour of labour. At the same time uncompromising and cheerful.

The cartoon a never-fading flower of our social lives. As strong as the oak tree in the mountains, deep-rooted and always alive

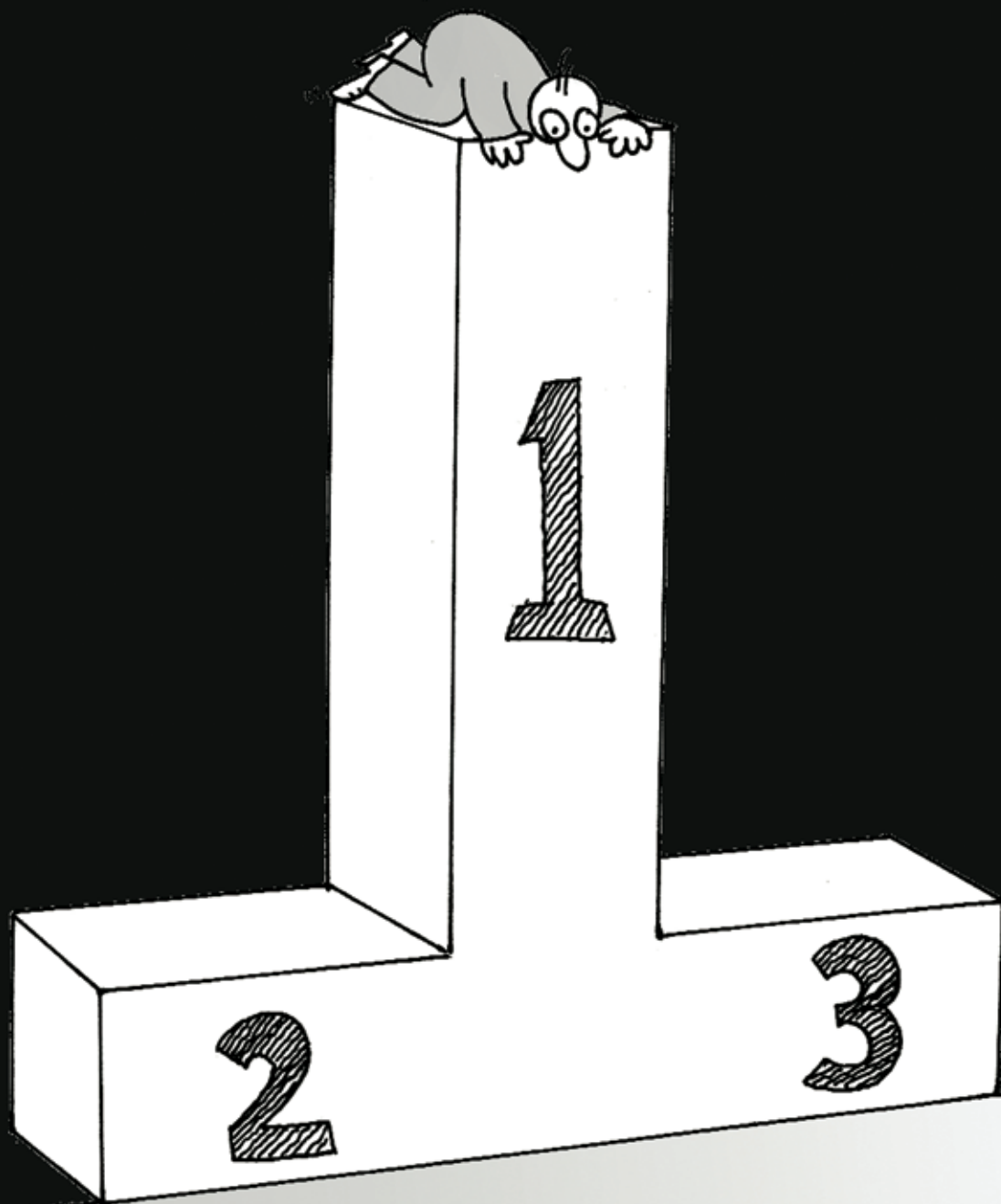
Sometimes as innocent as snowdrops waiting for the rain, live and free...”

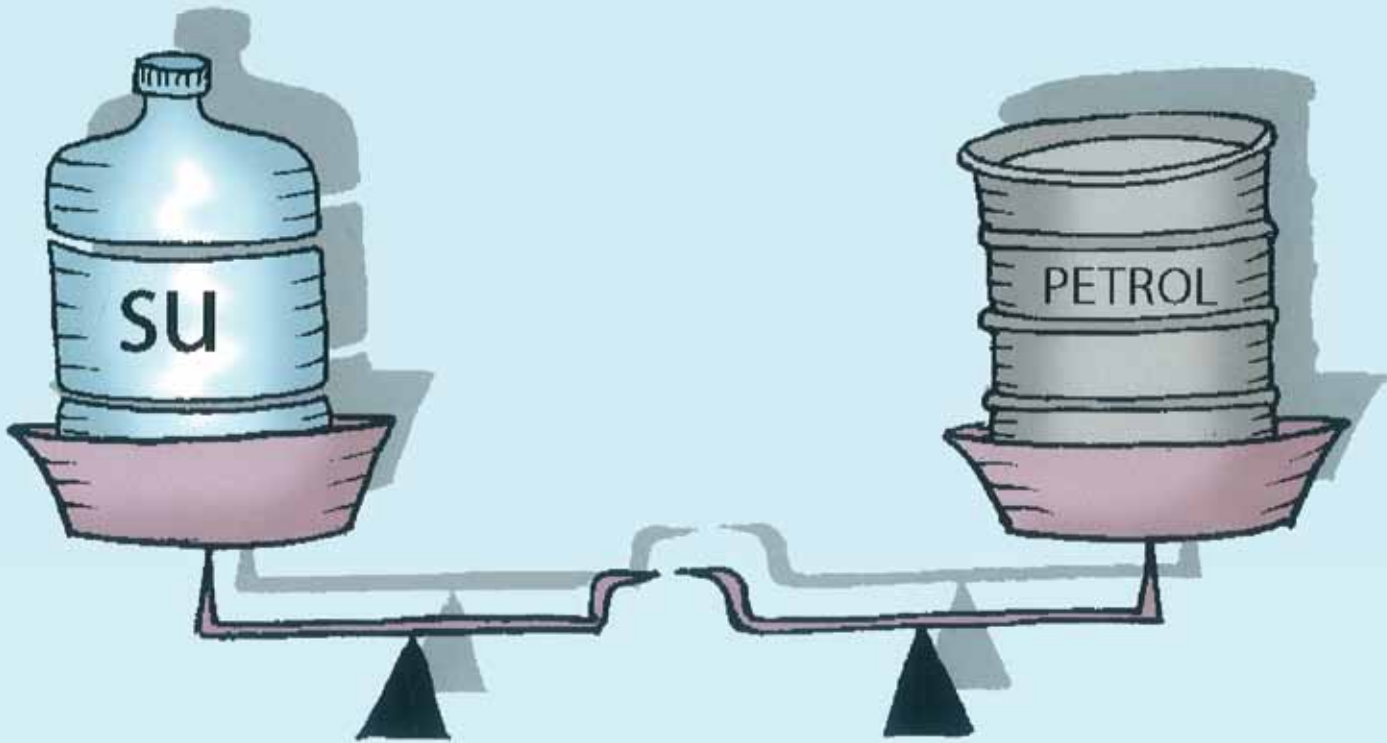

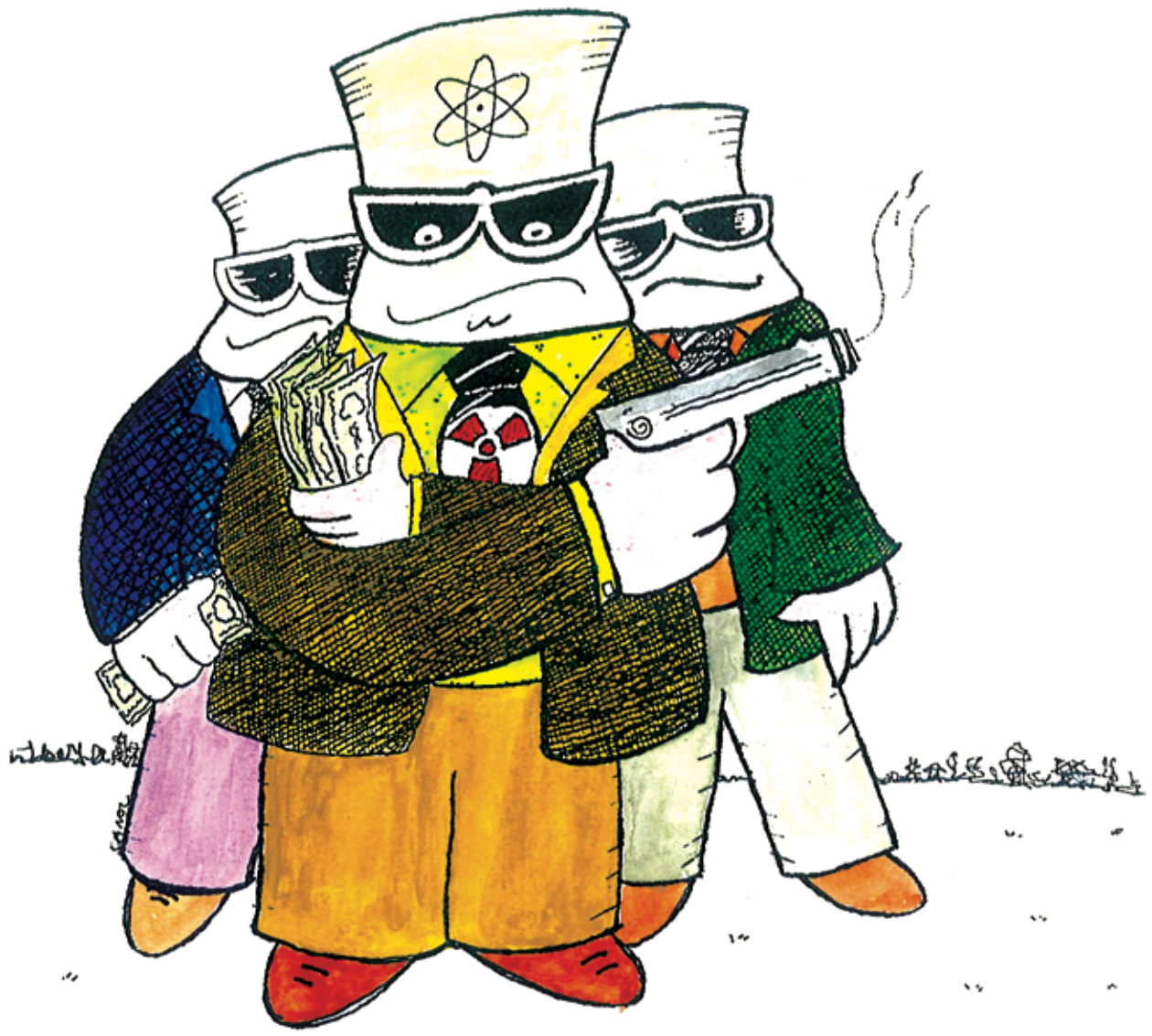

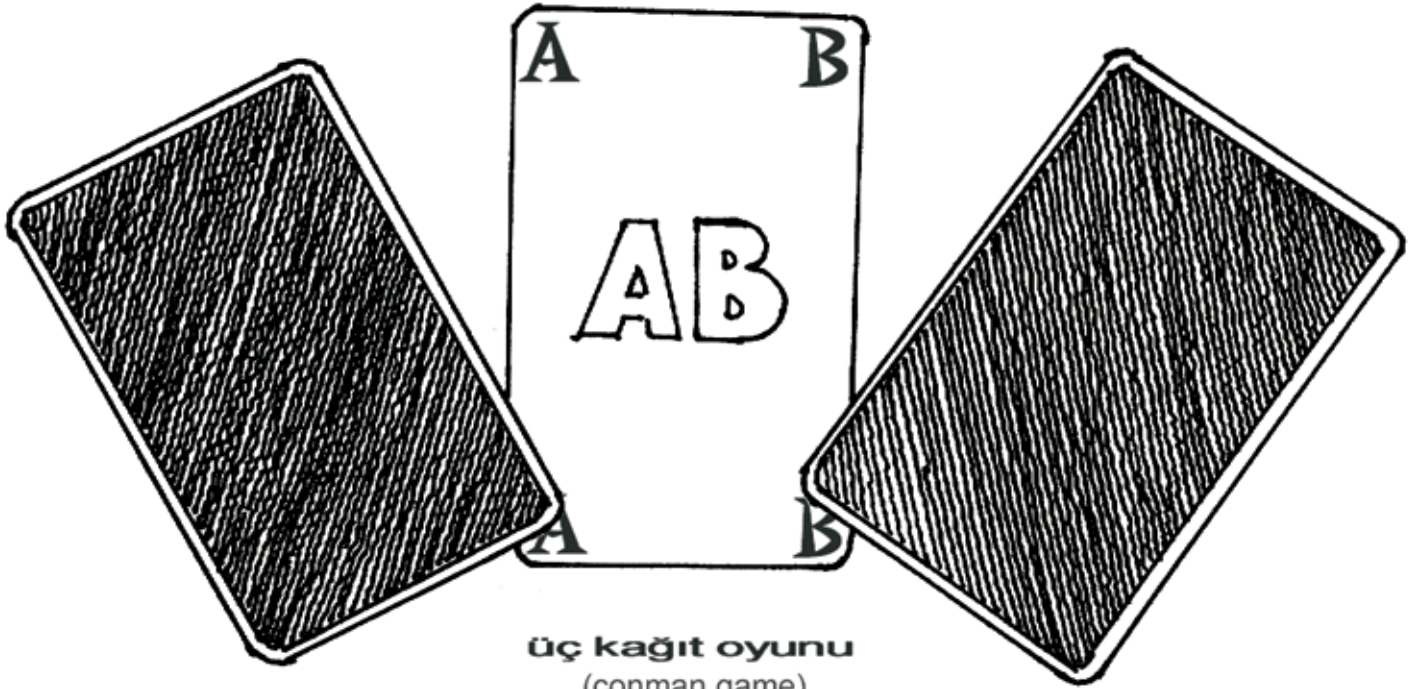

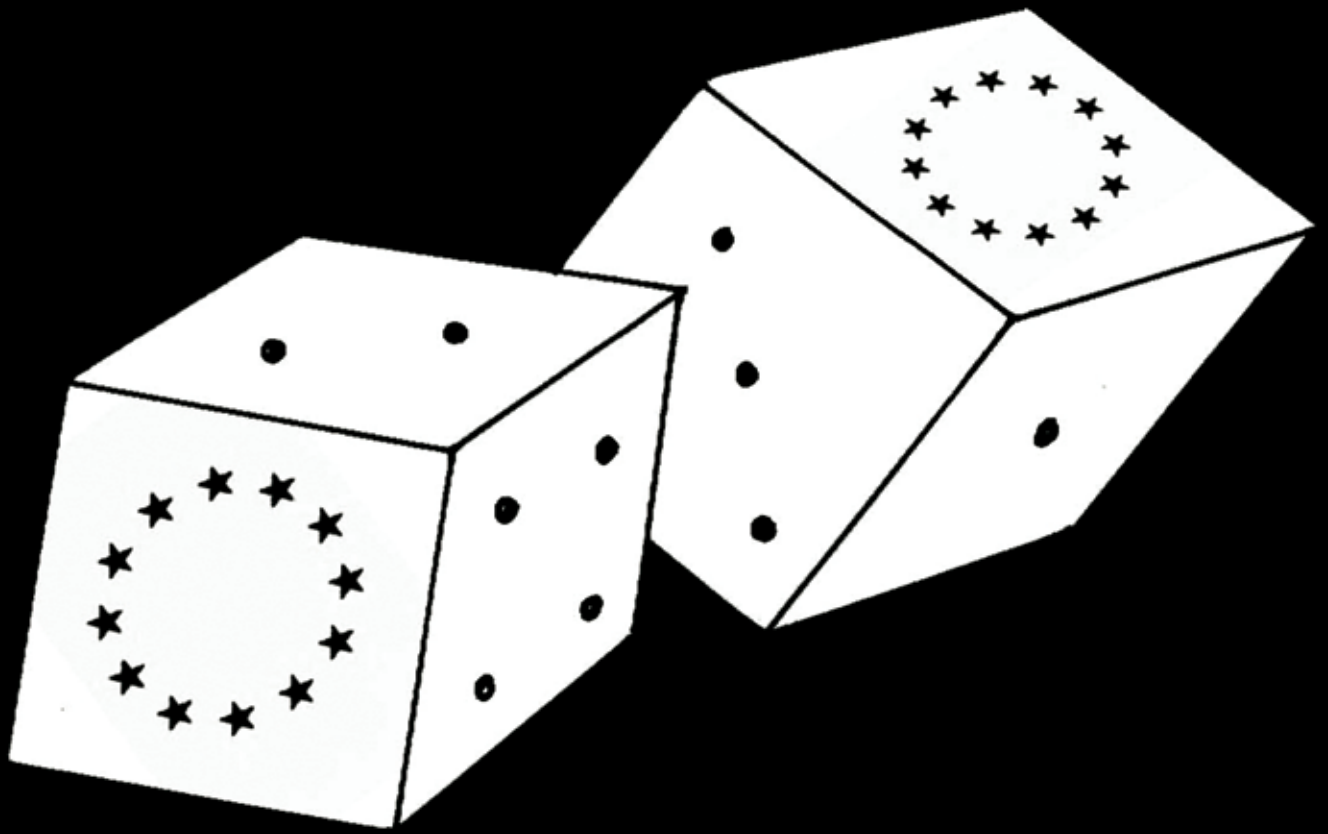

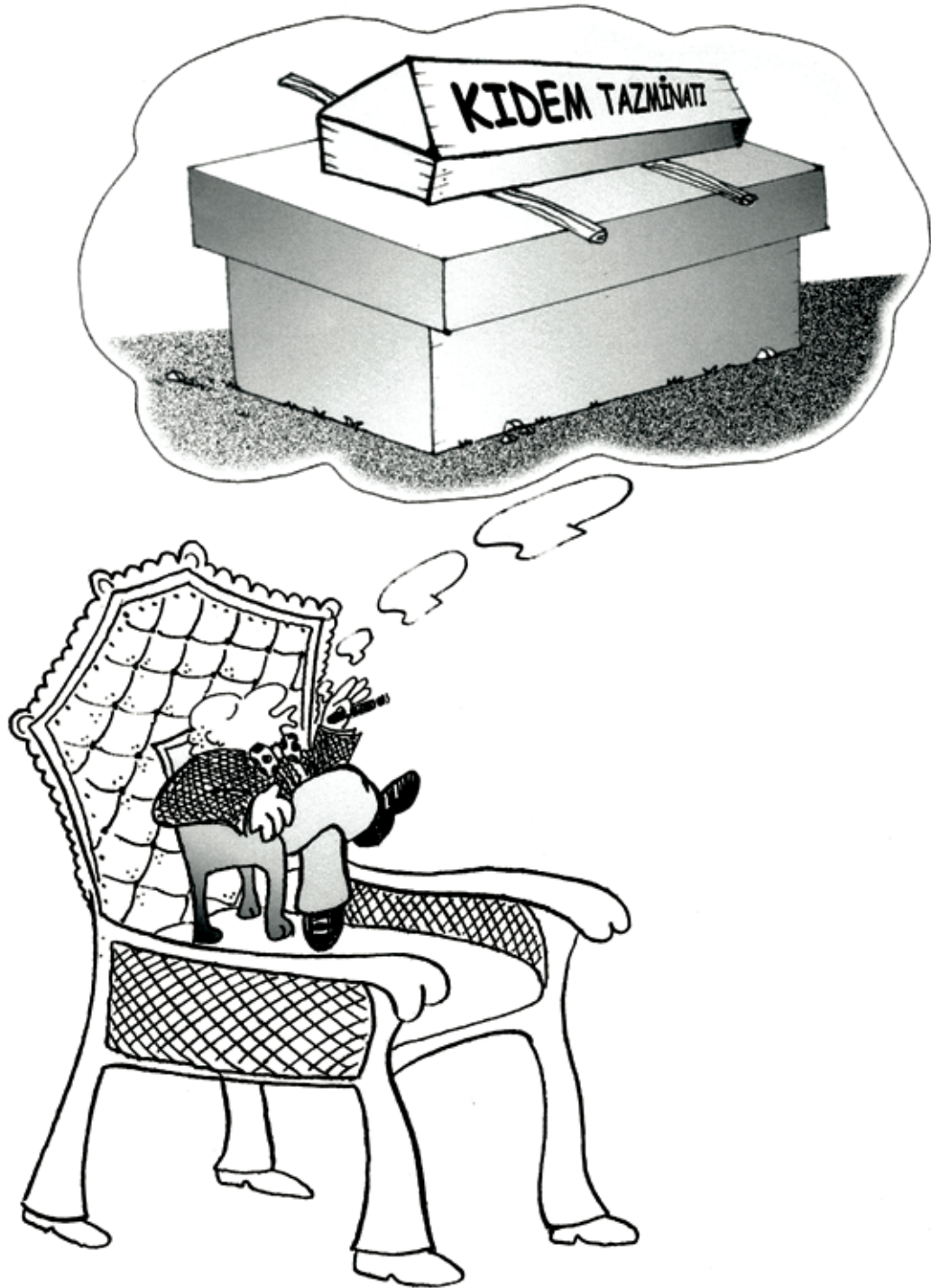

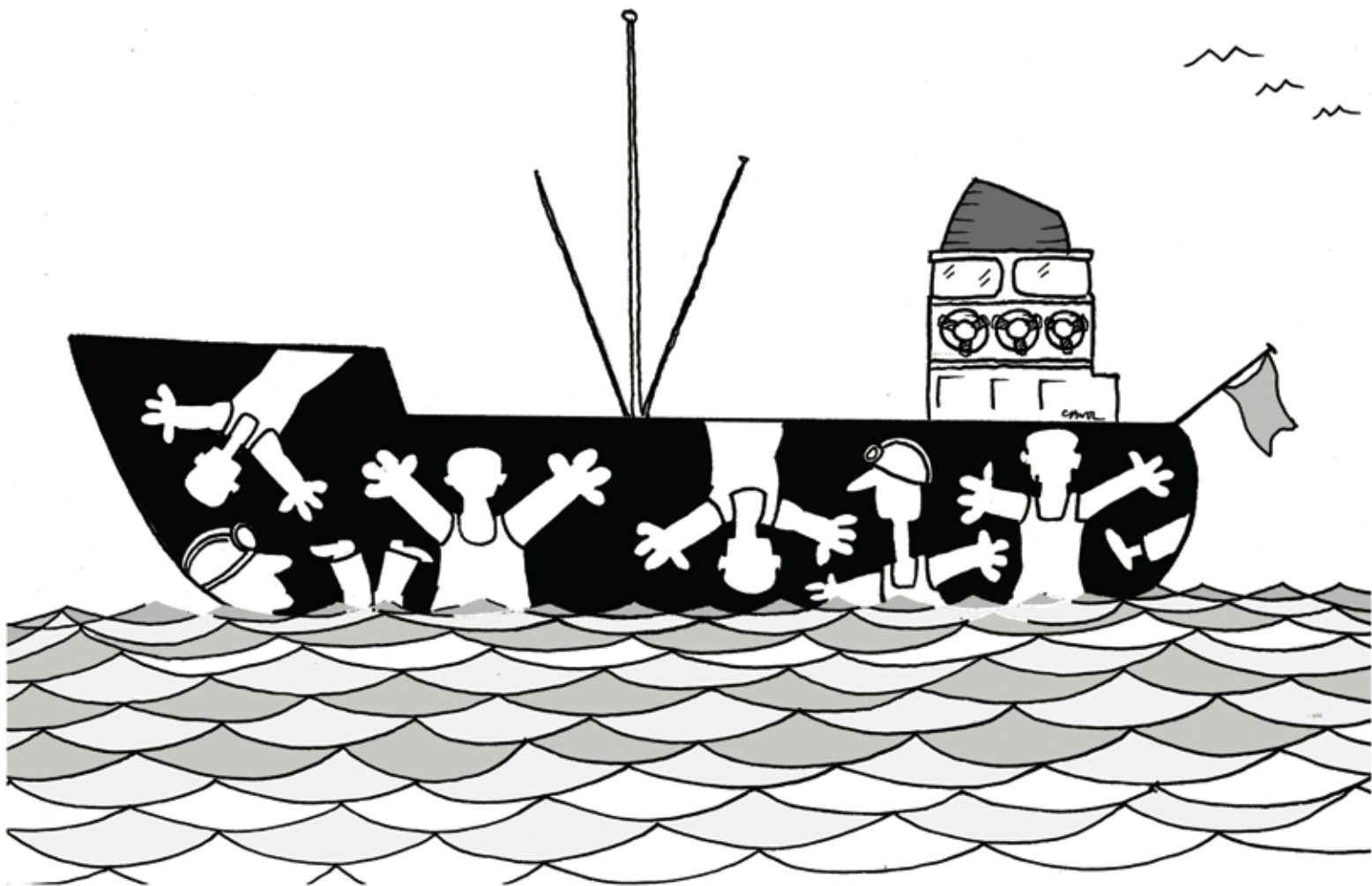

Üç kağıt oyunu
(conman game)

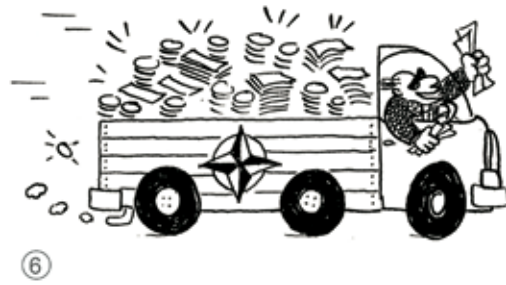

(Severance Benefit)

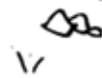

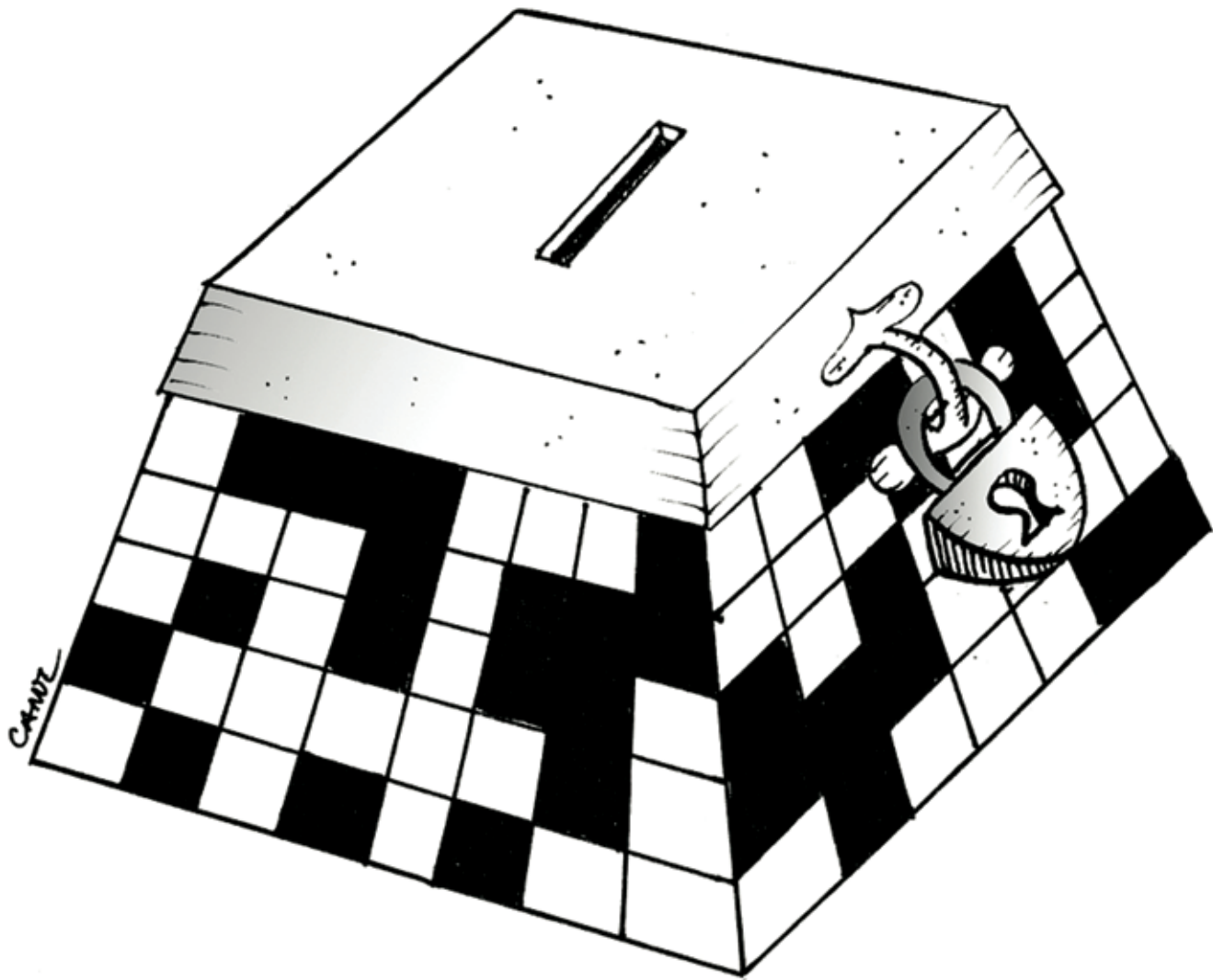

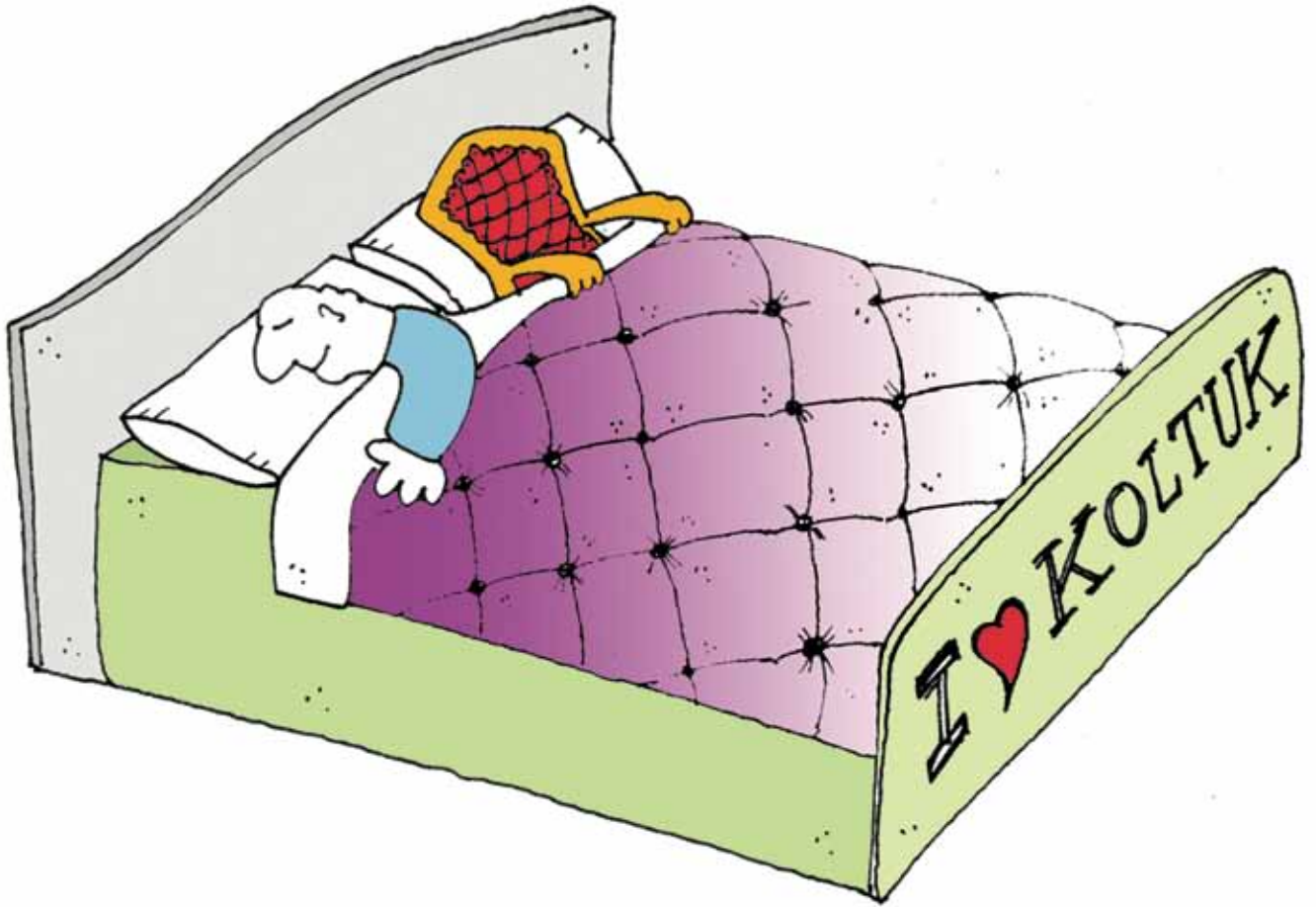

new orleans

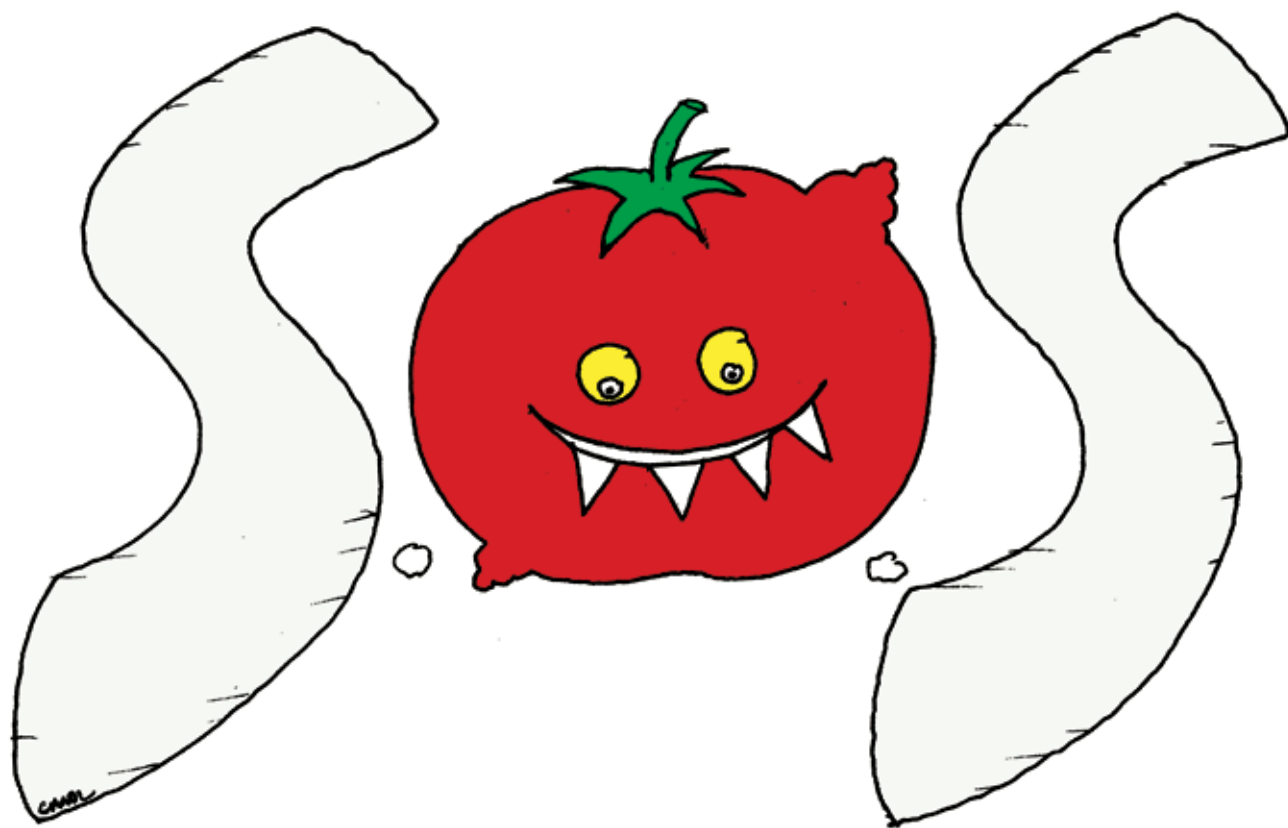

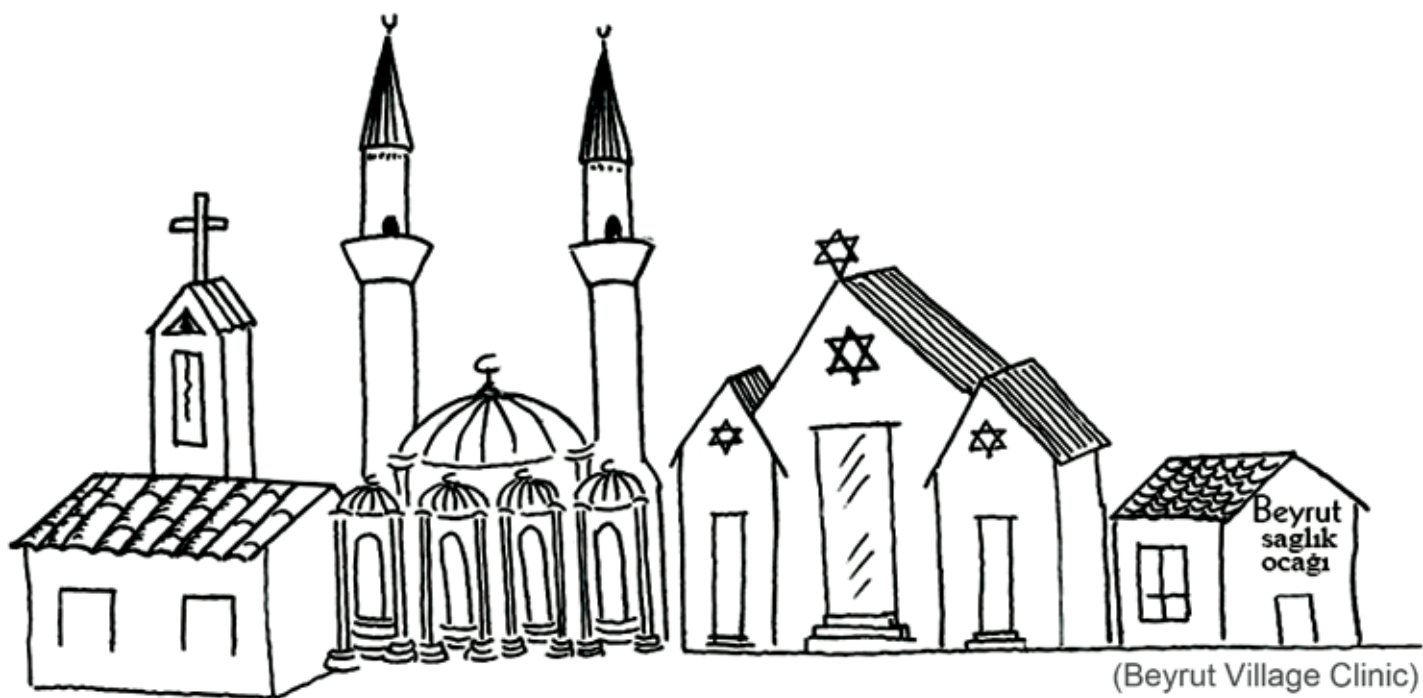

(Arm chair)

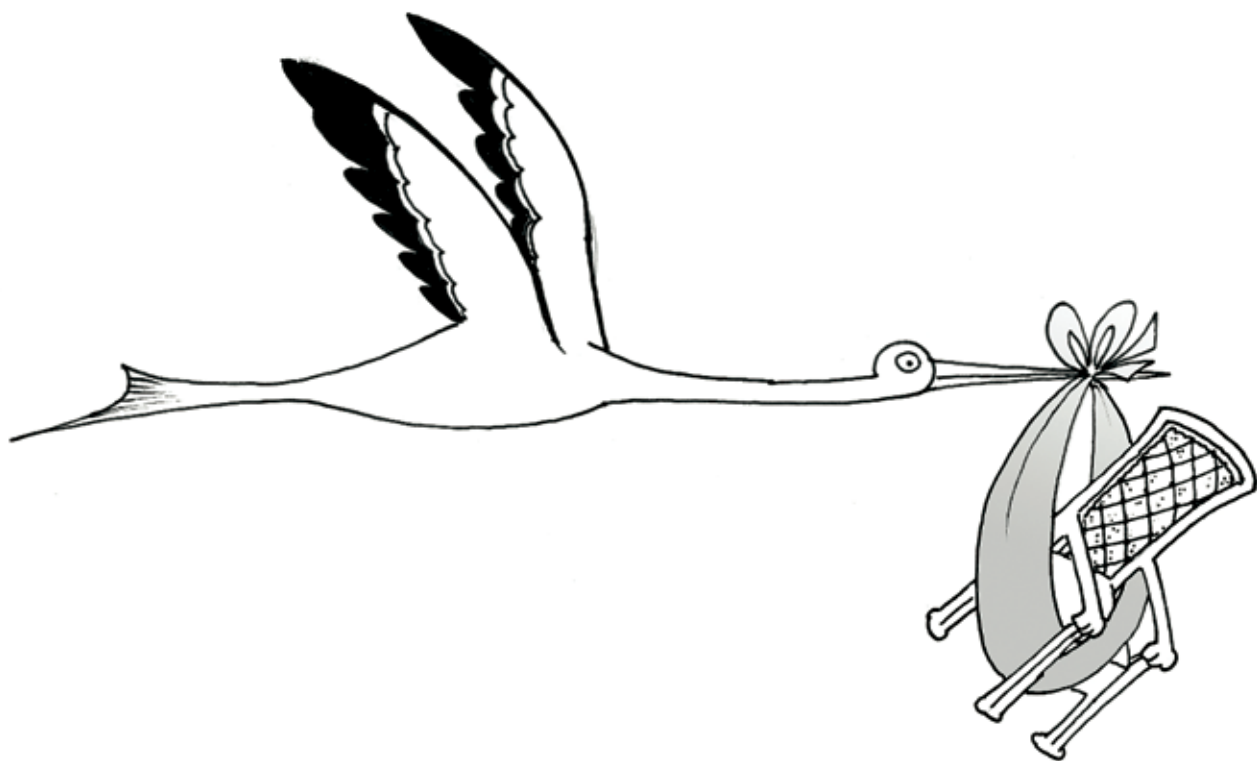
(Water)

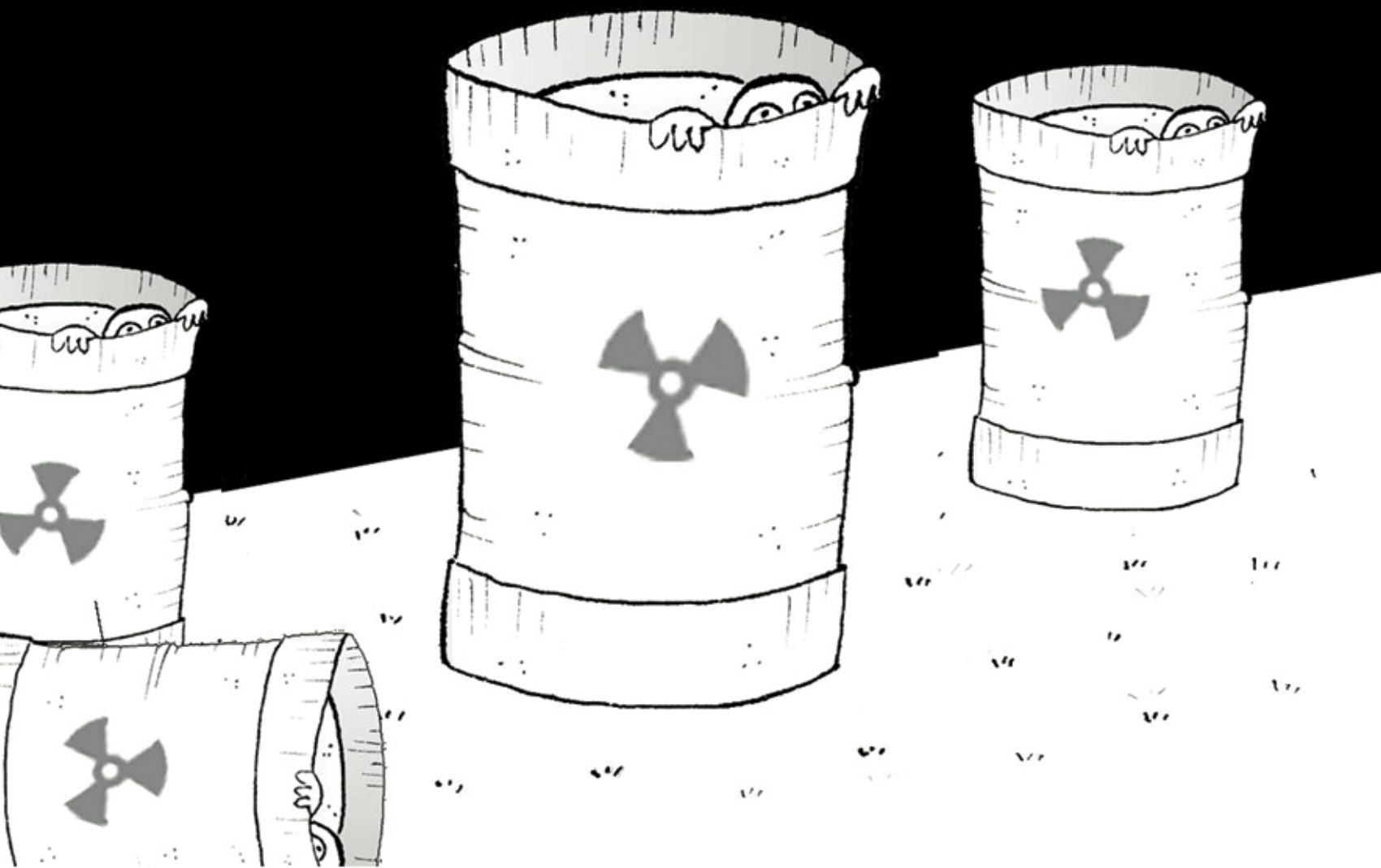

(Beirut Village Clinic)

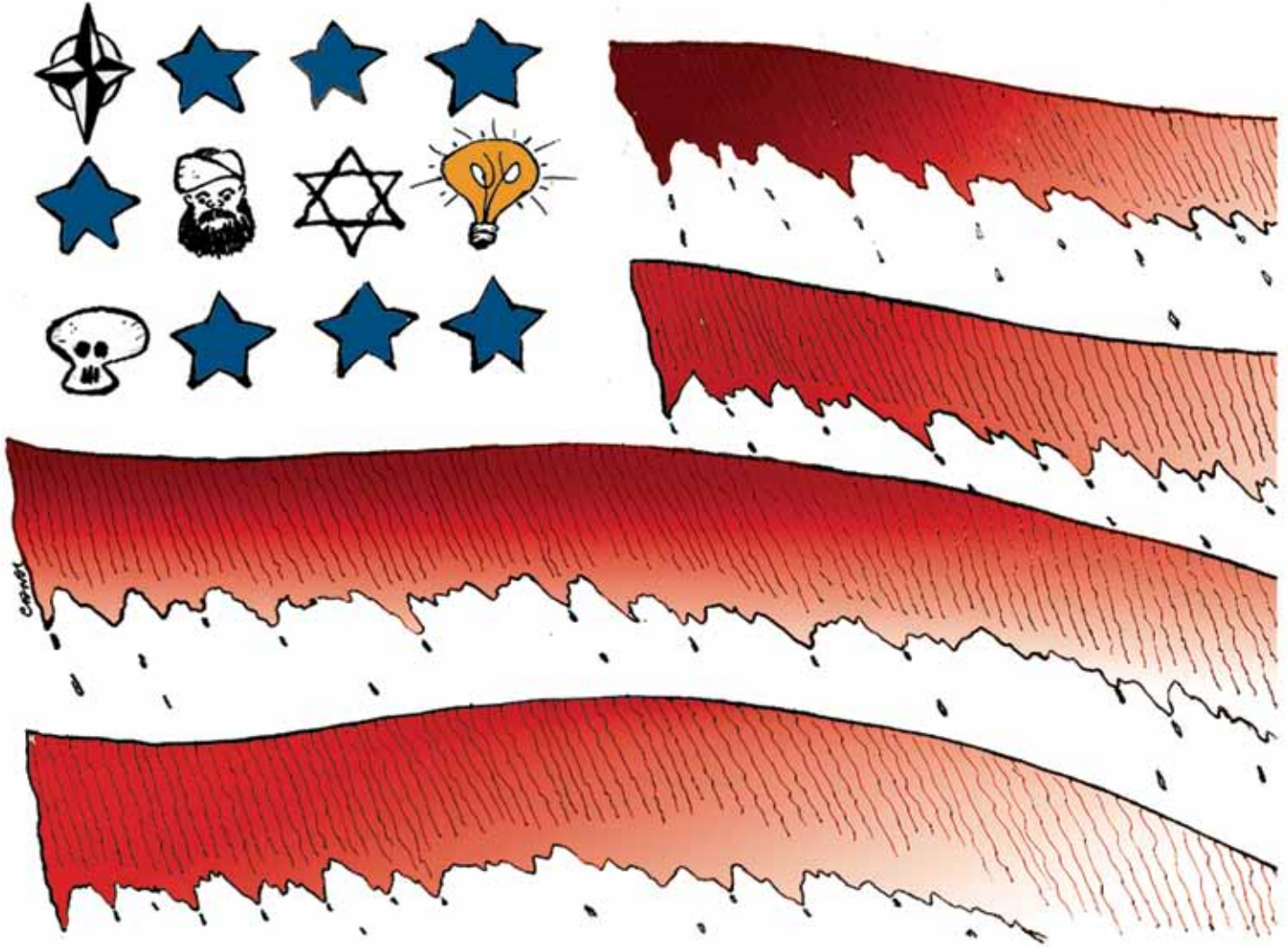
Kapitalizmin Komplo

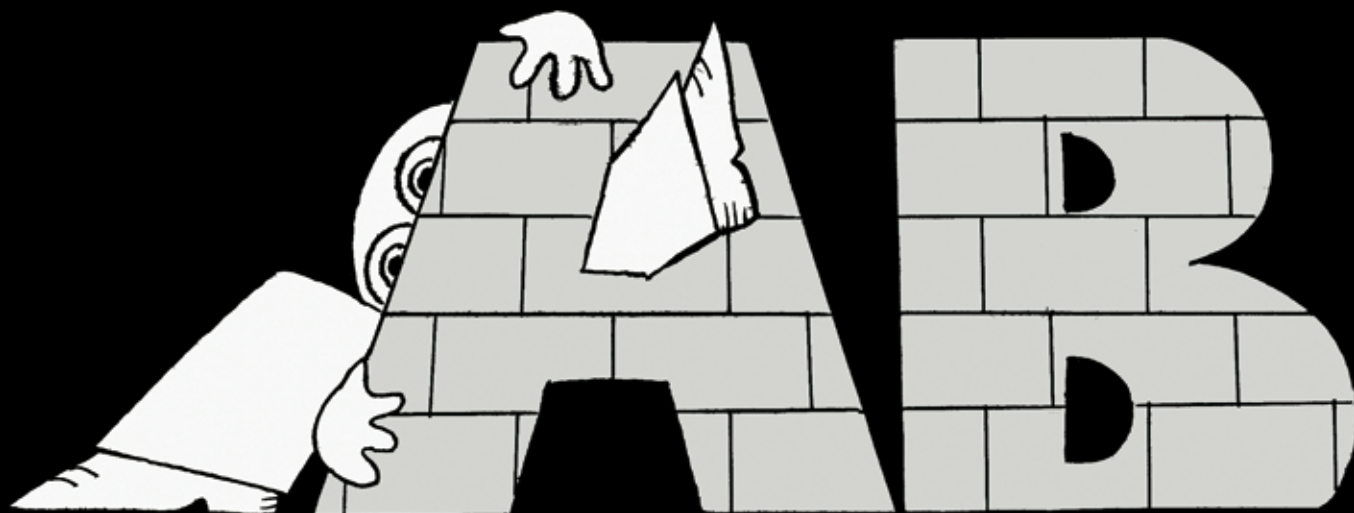
SU

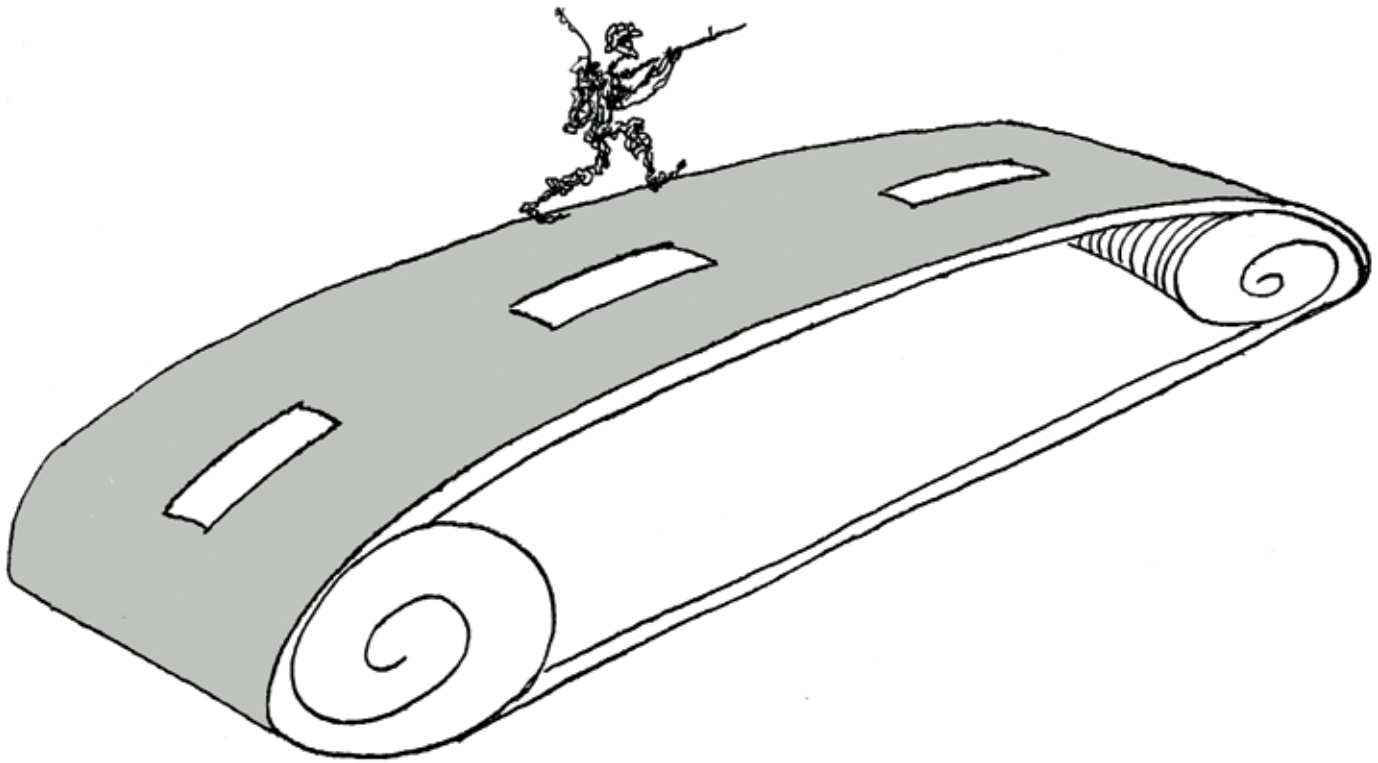
Suyun Ticarileştirilmesi

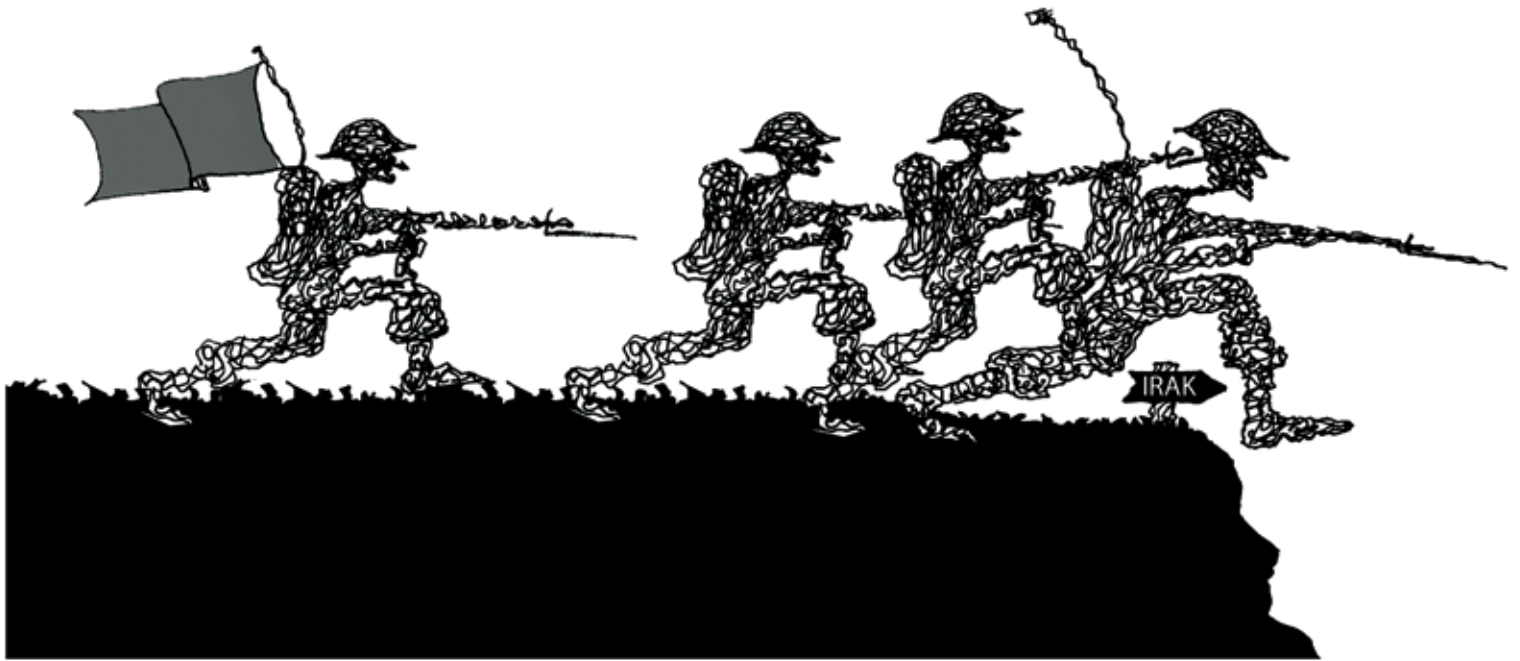

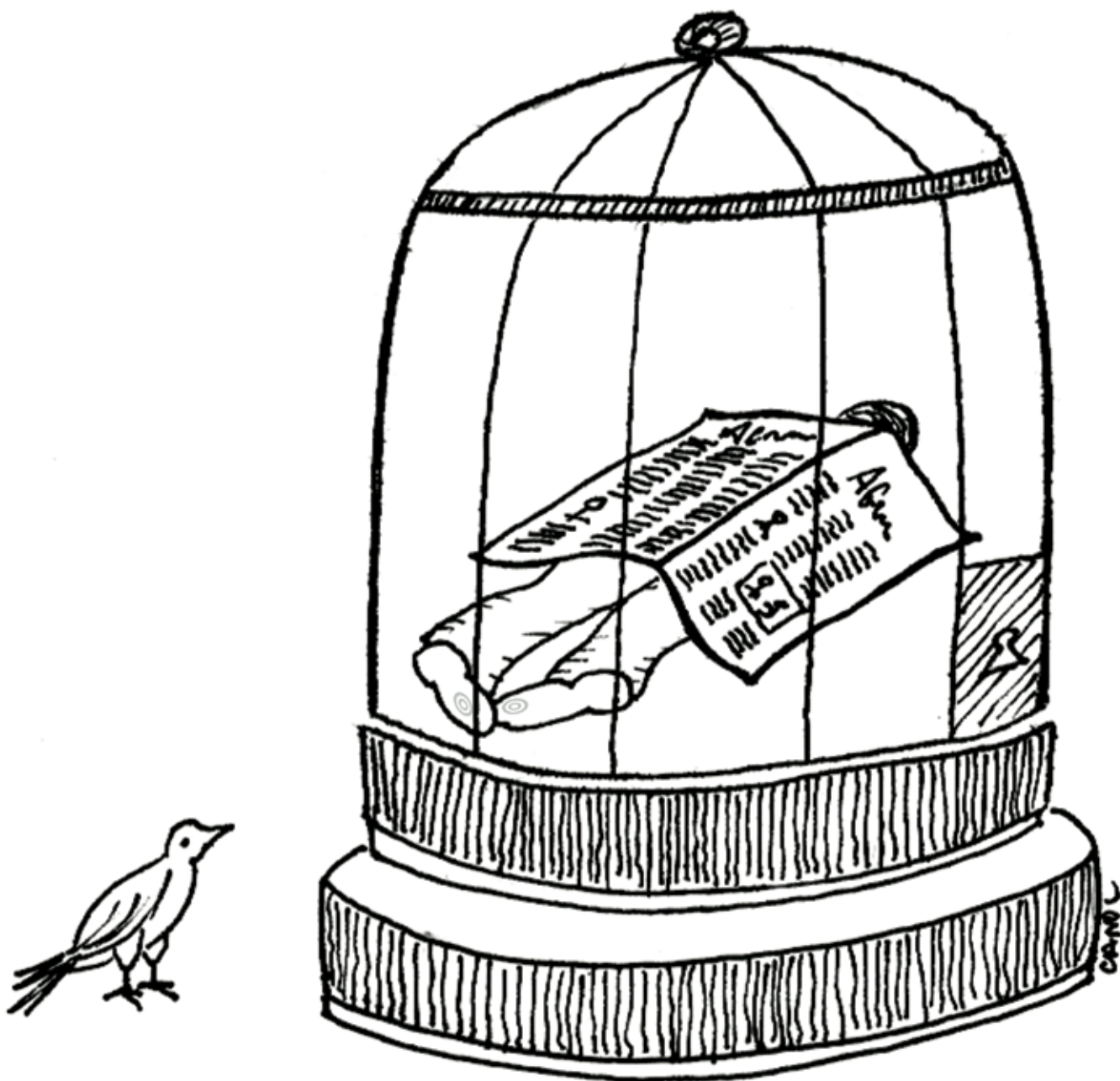
SUYUN TİCARİLEŞTİRİLMESİNE HAYIR PLATFORMU

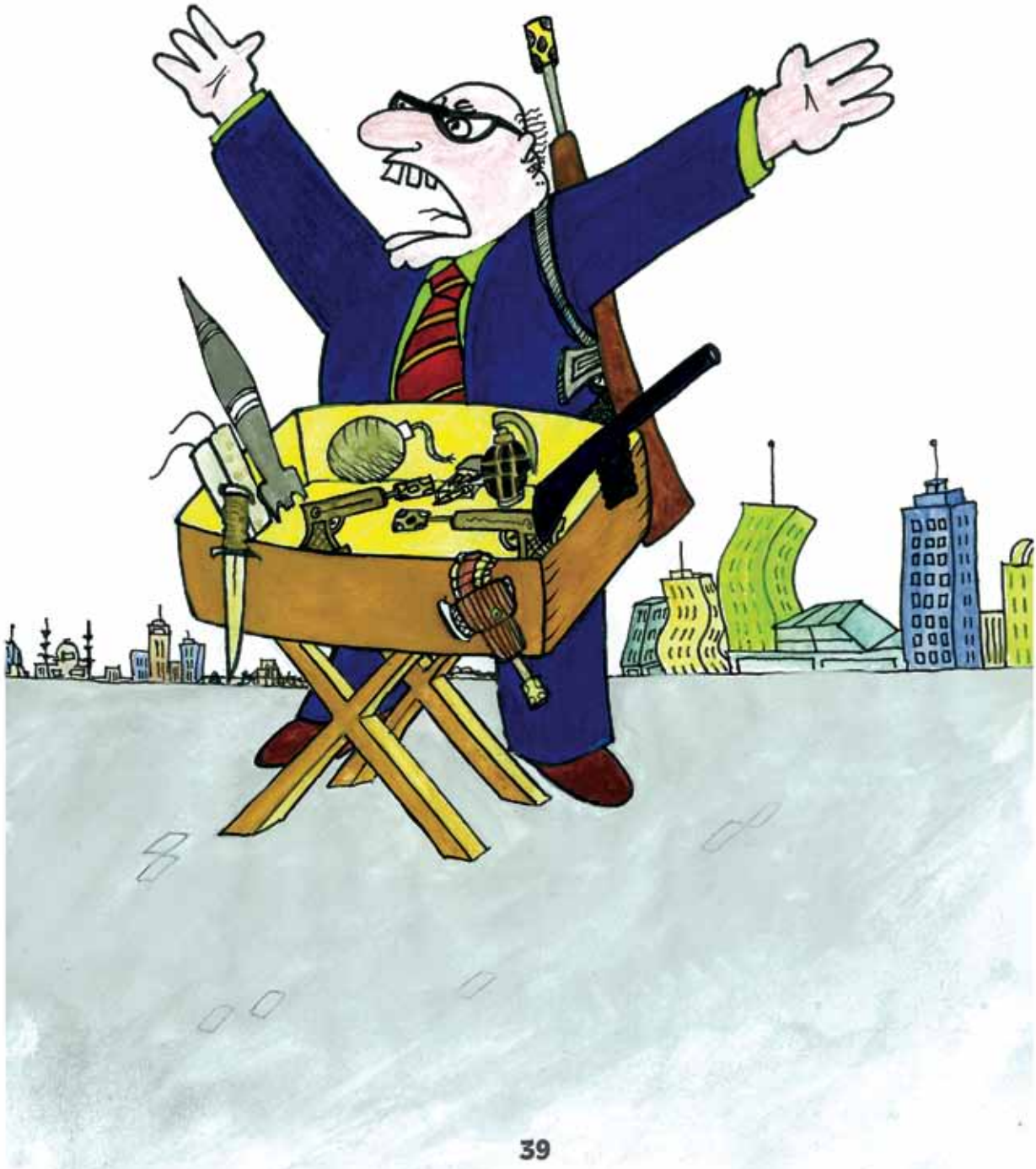

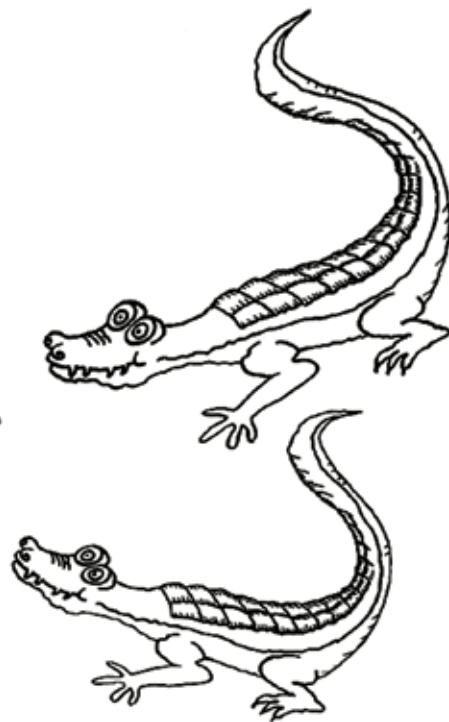

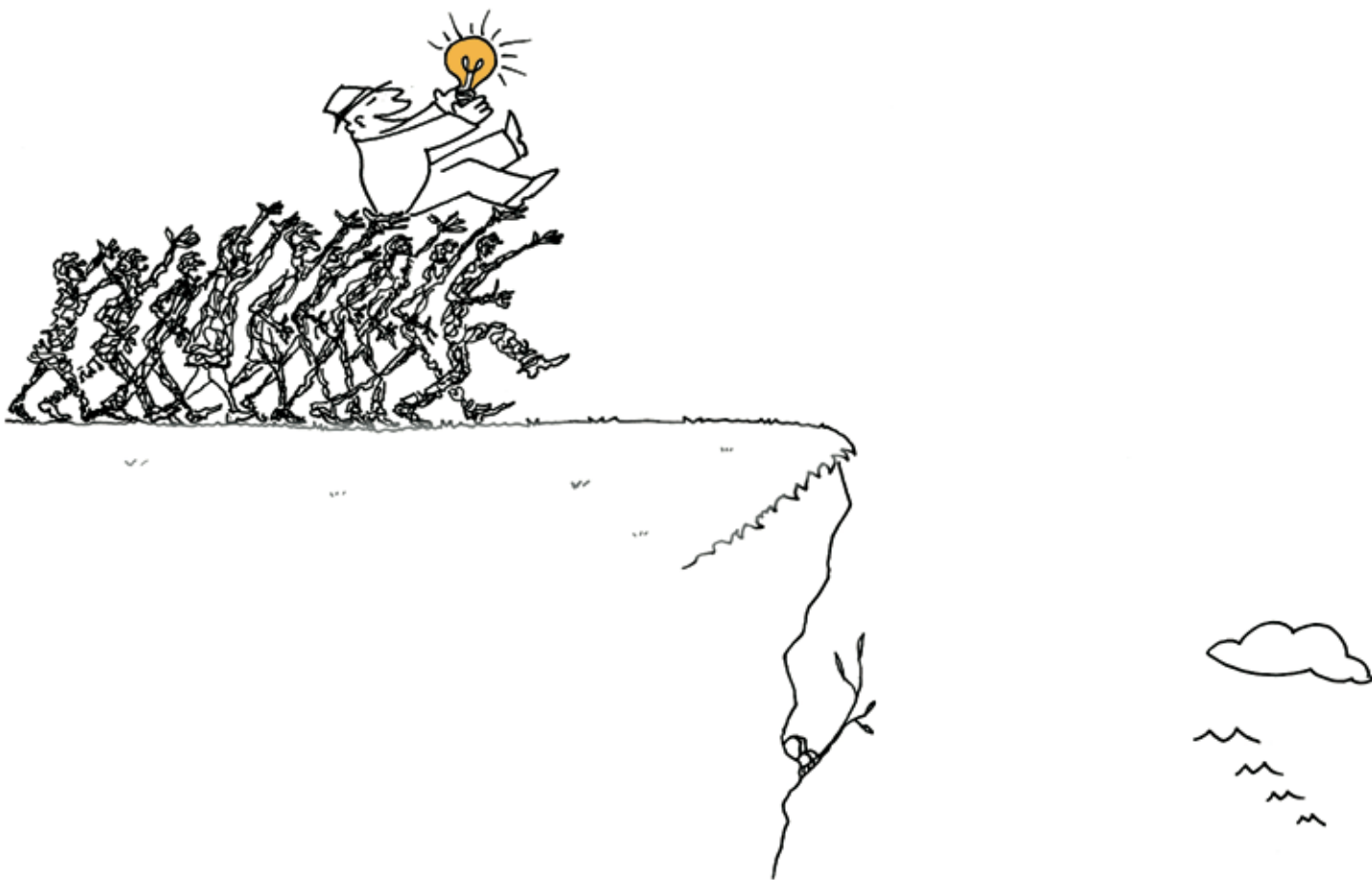

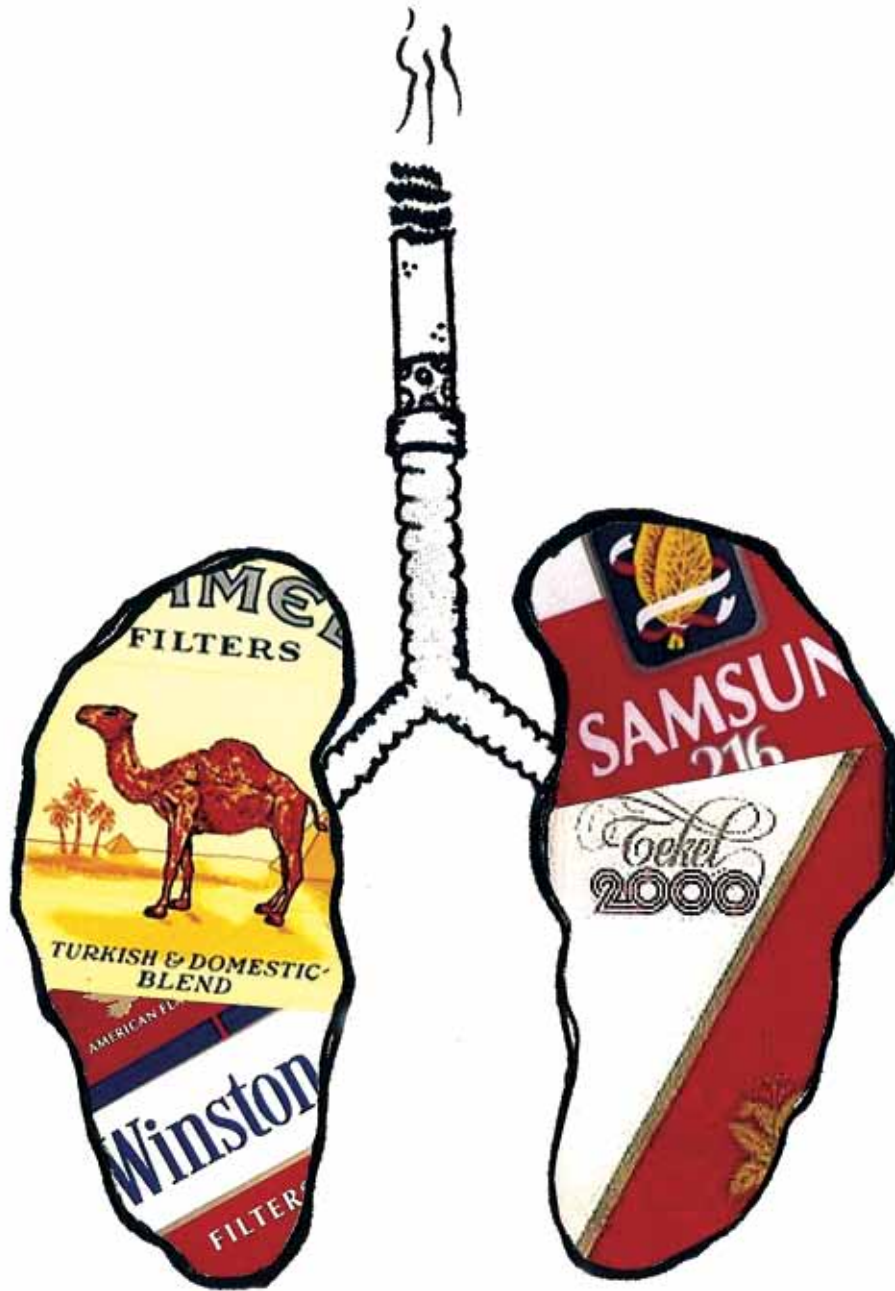

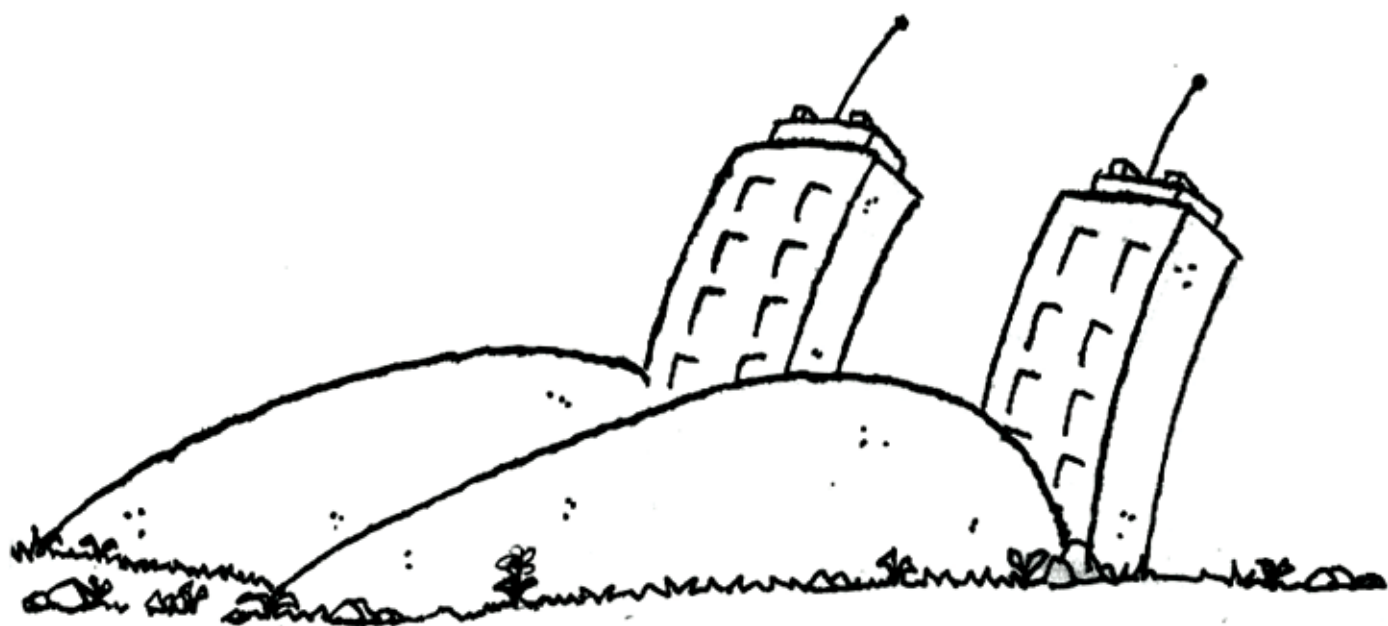

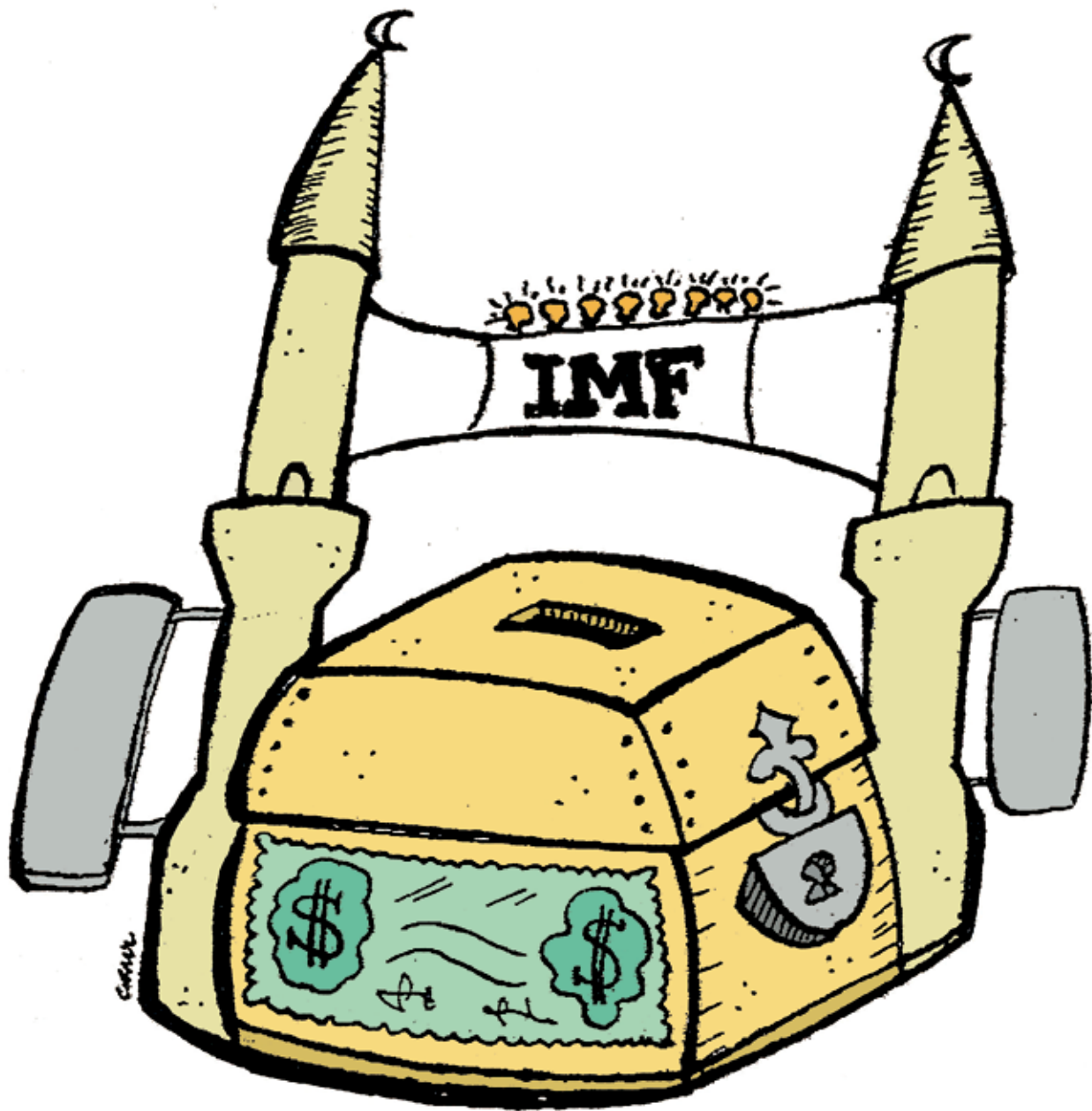

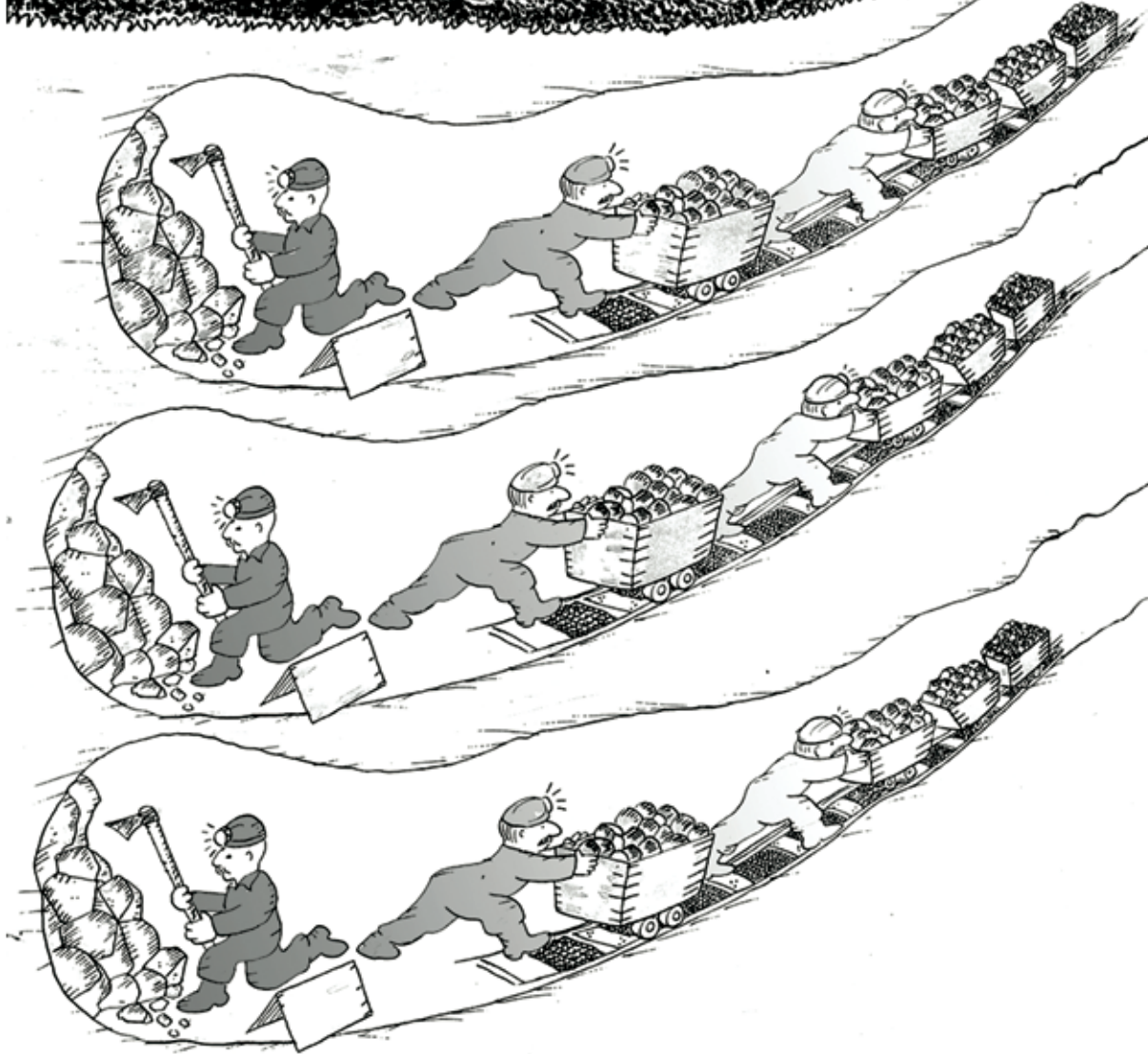

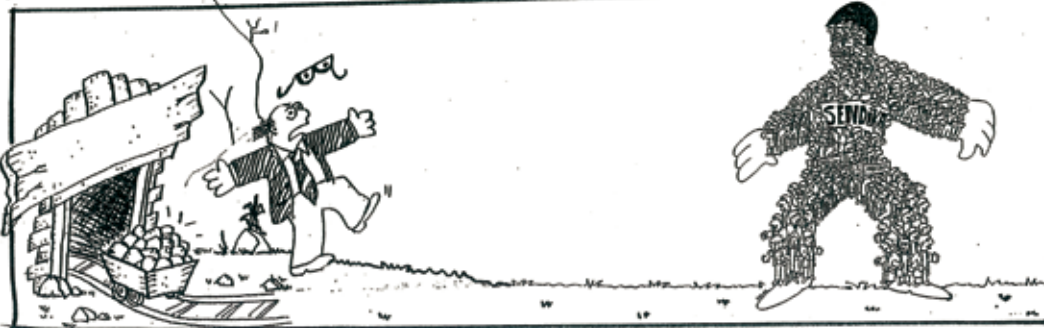
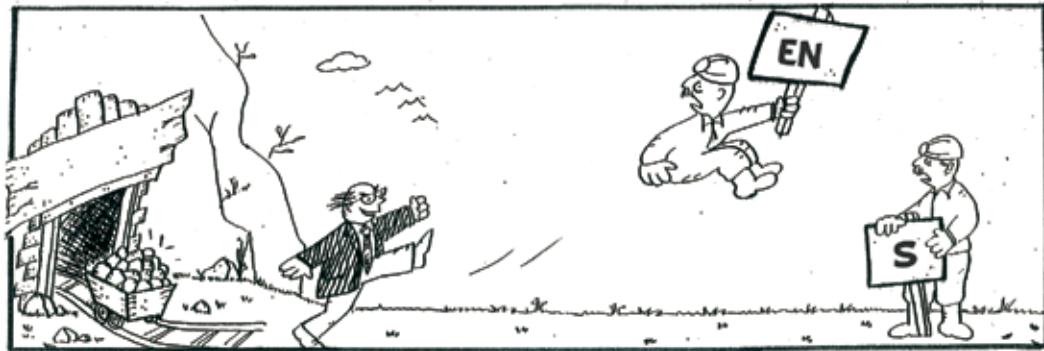

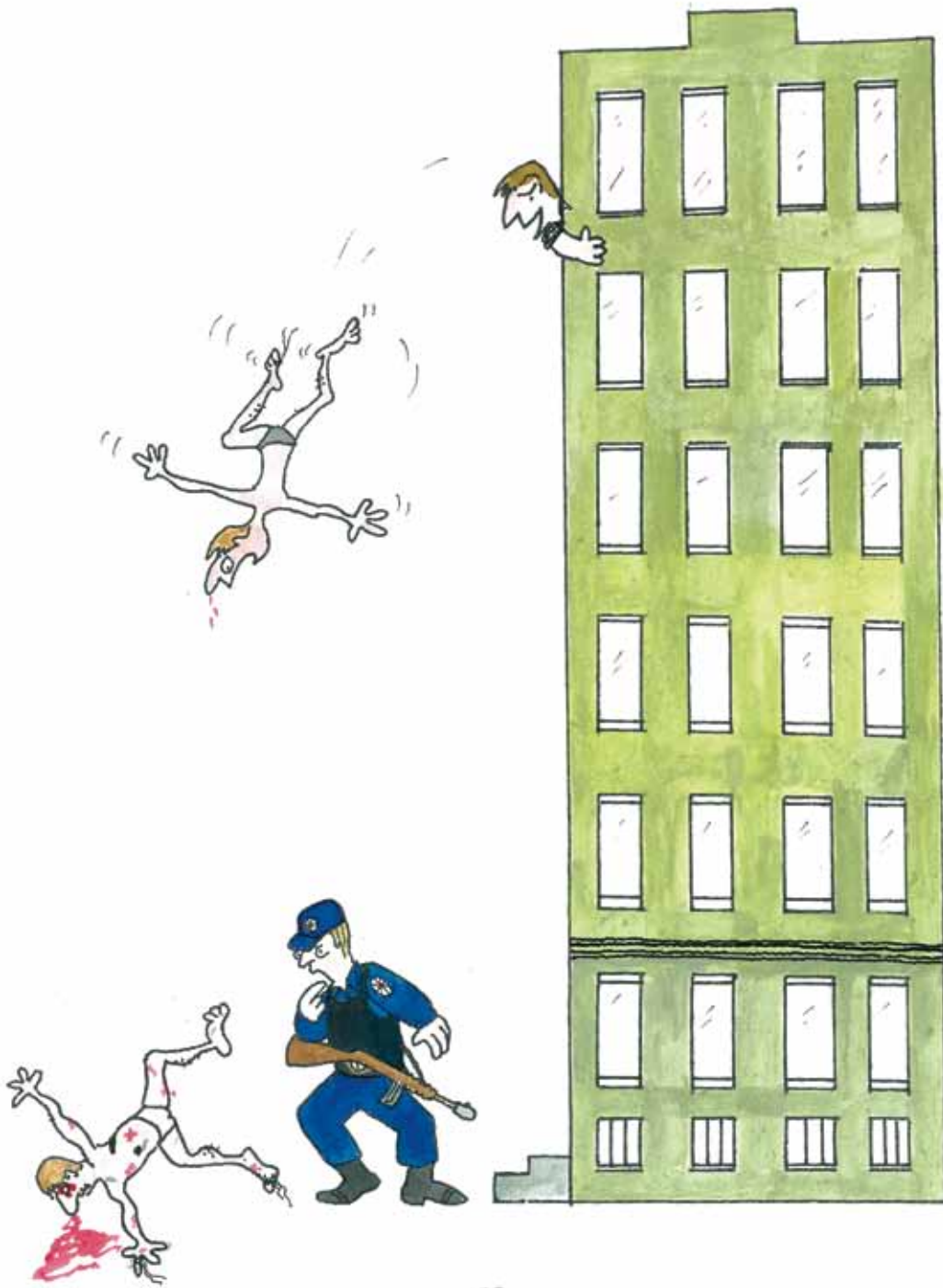

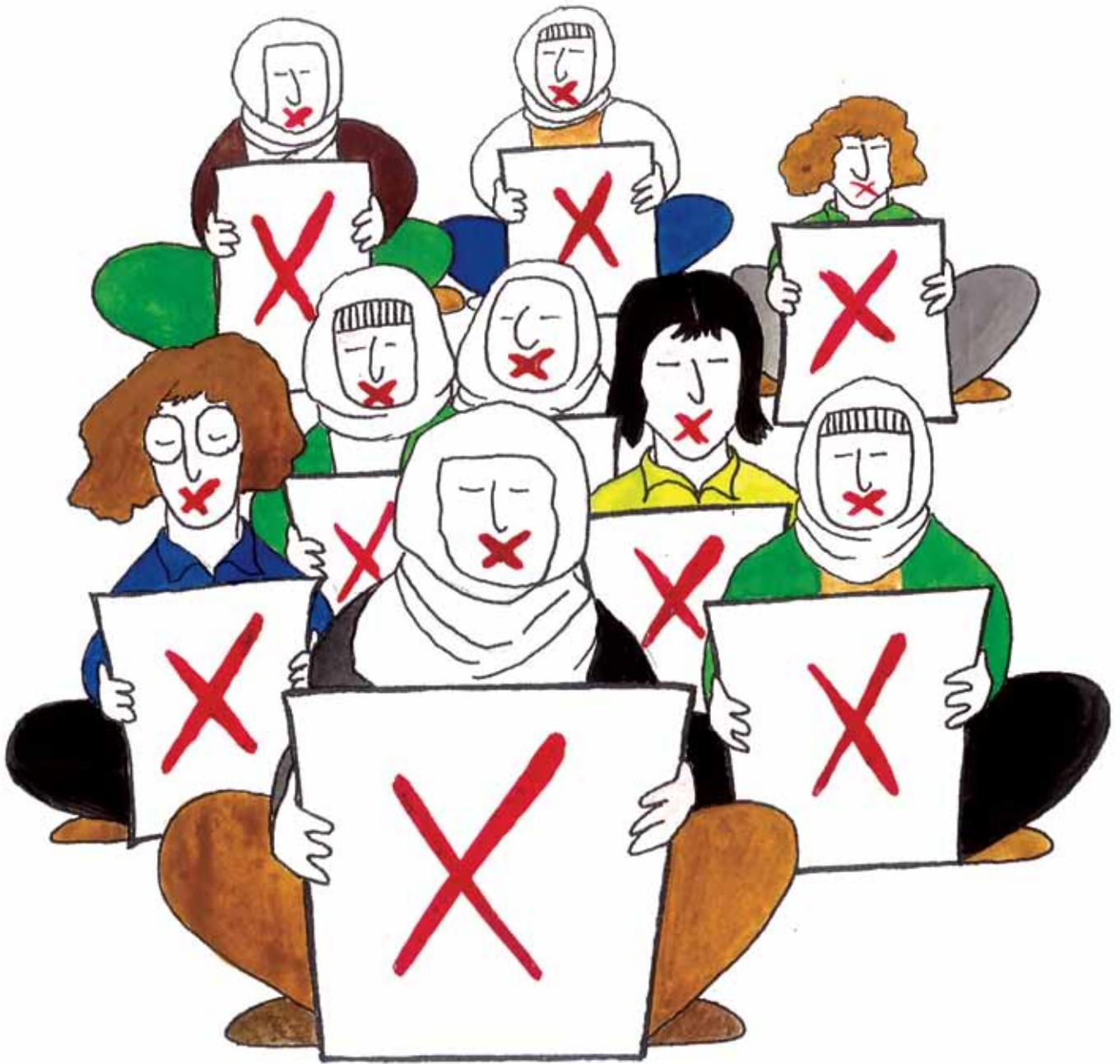

(Trade Union)

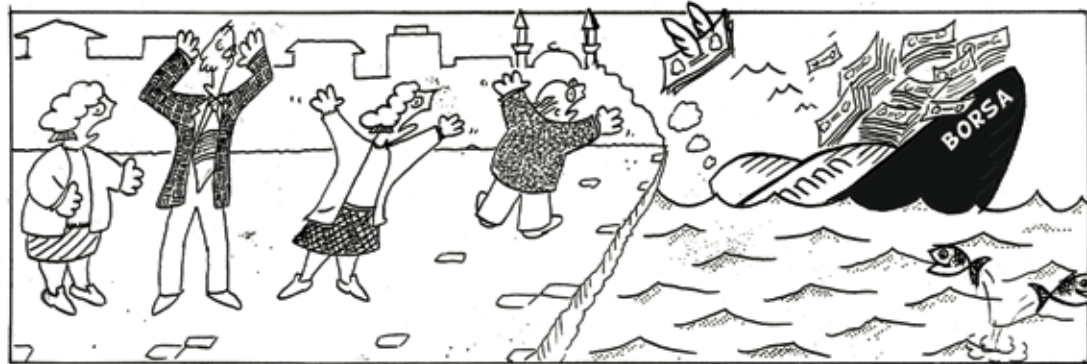

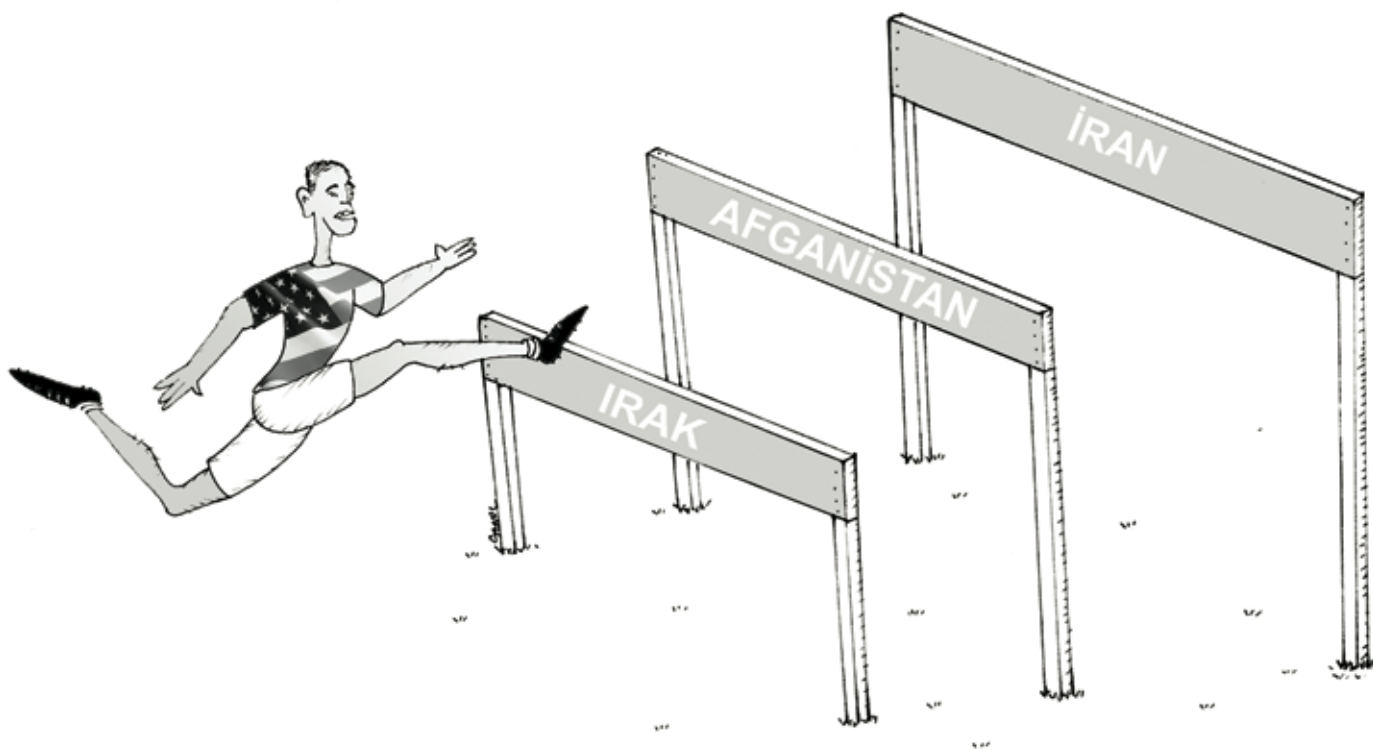
SENİN DİRDİN
RANT...

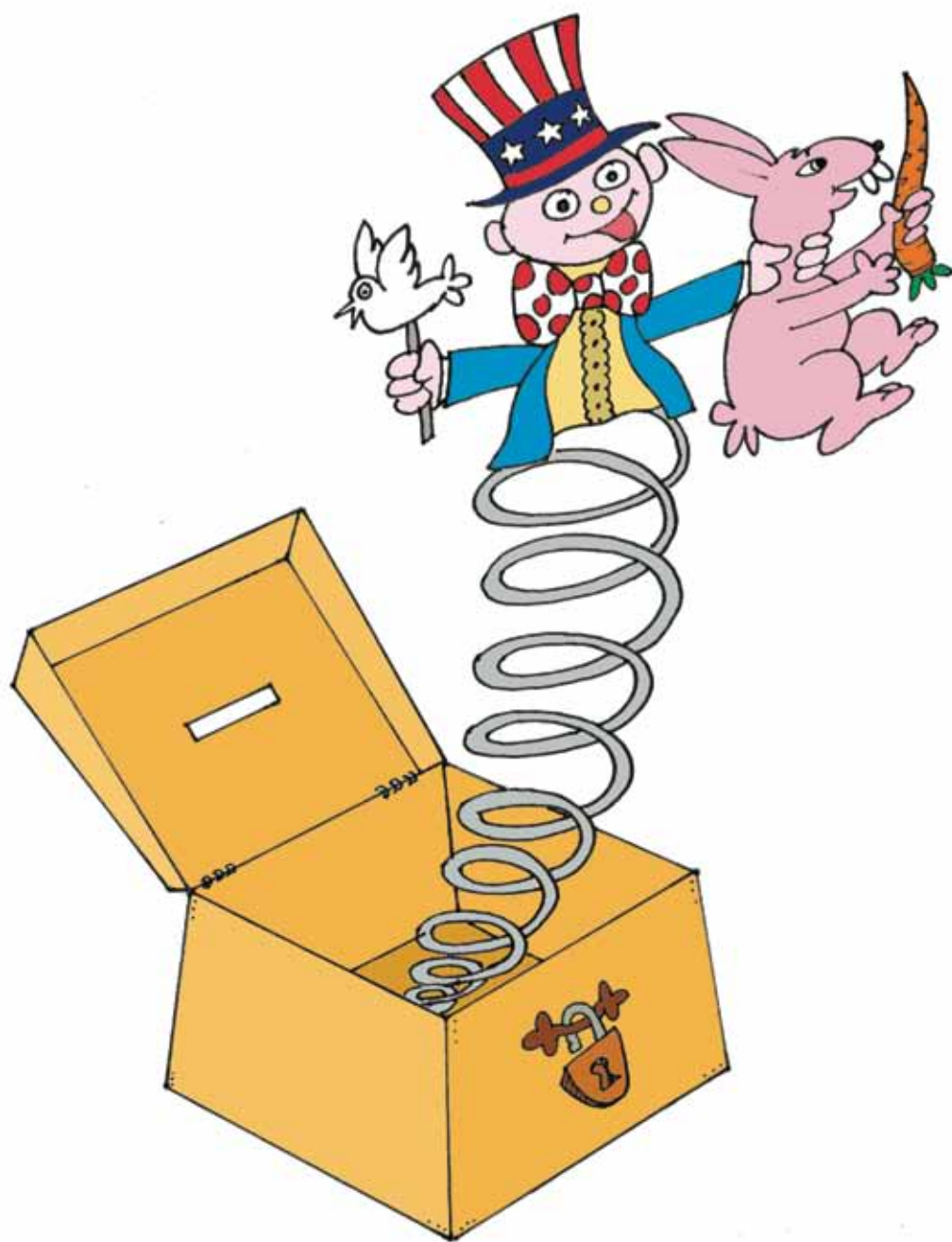
(Your profit is your problem)

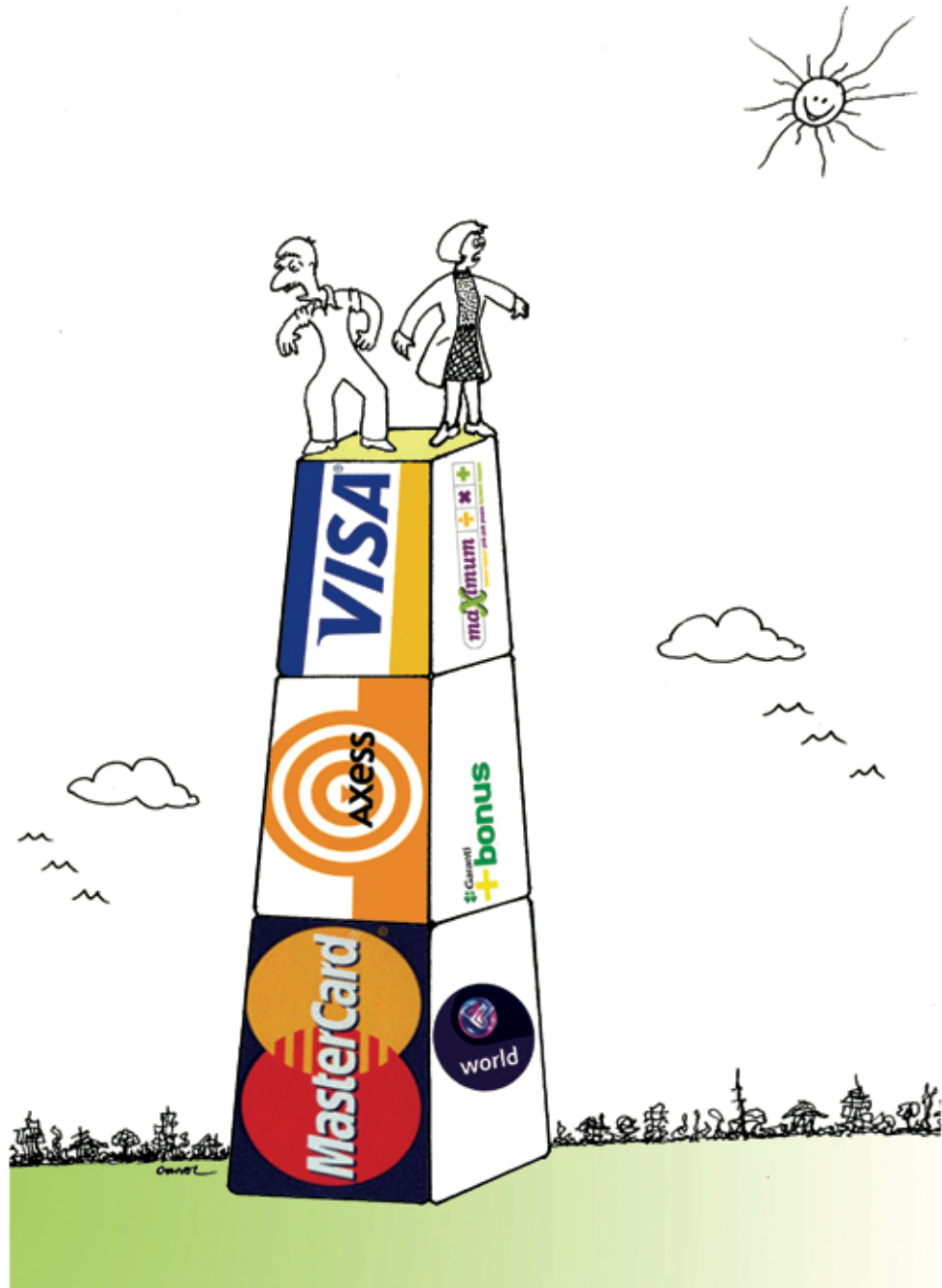

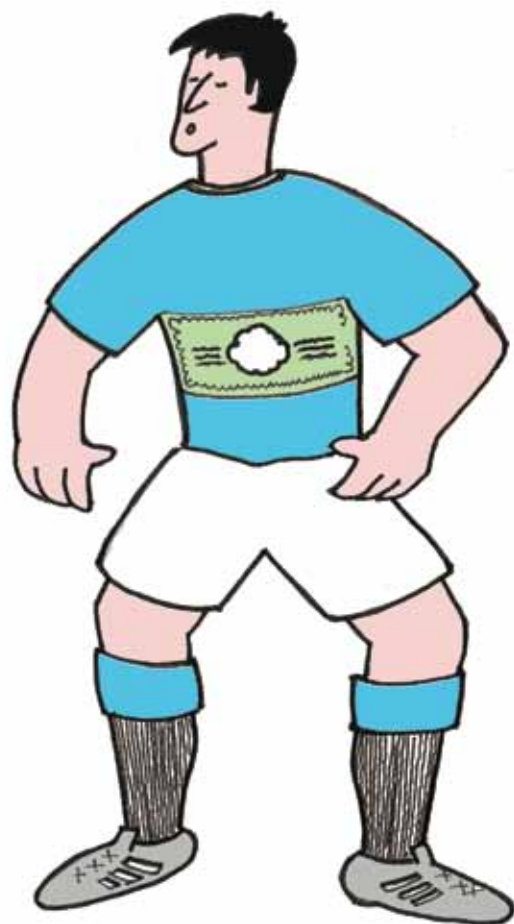

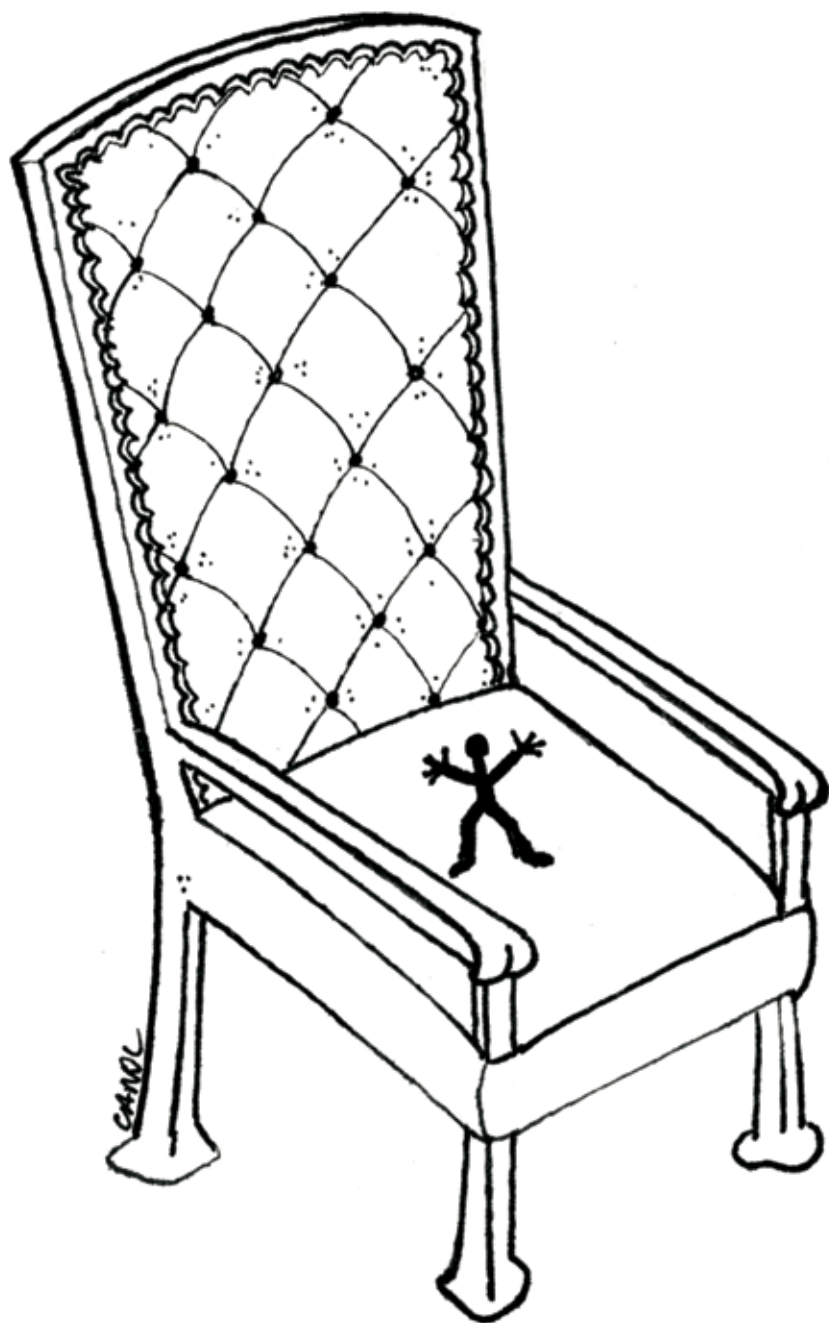

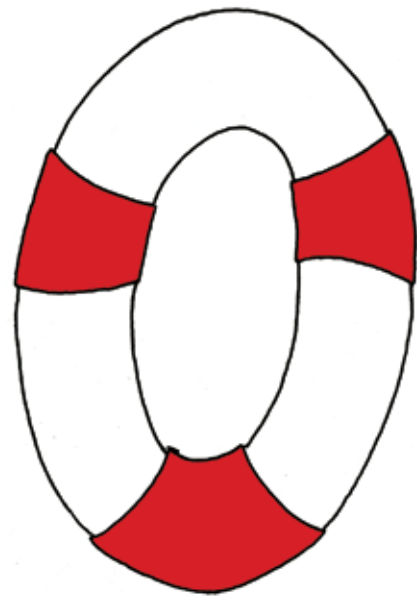

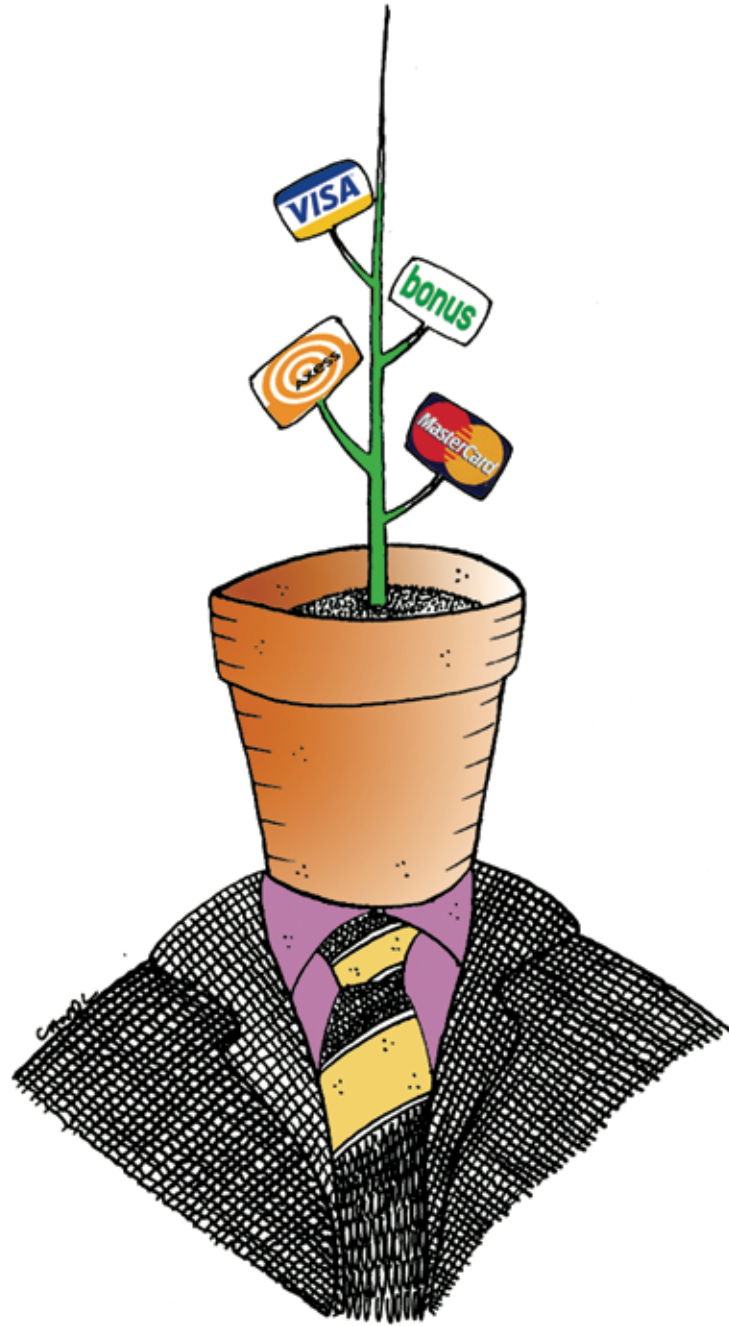

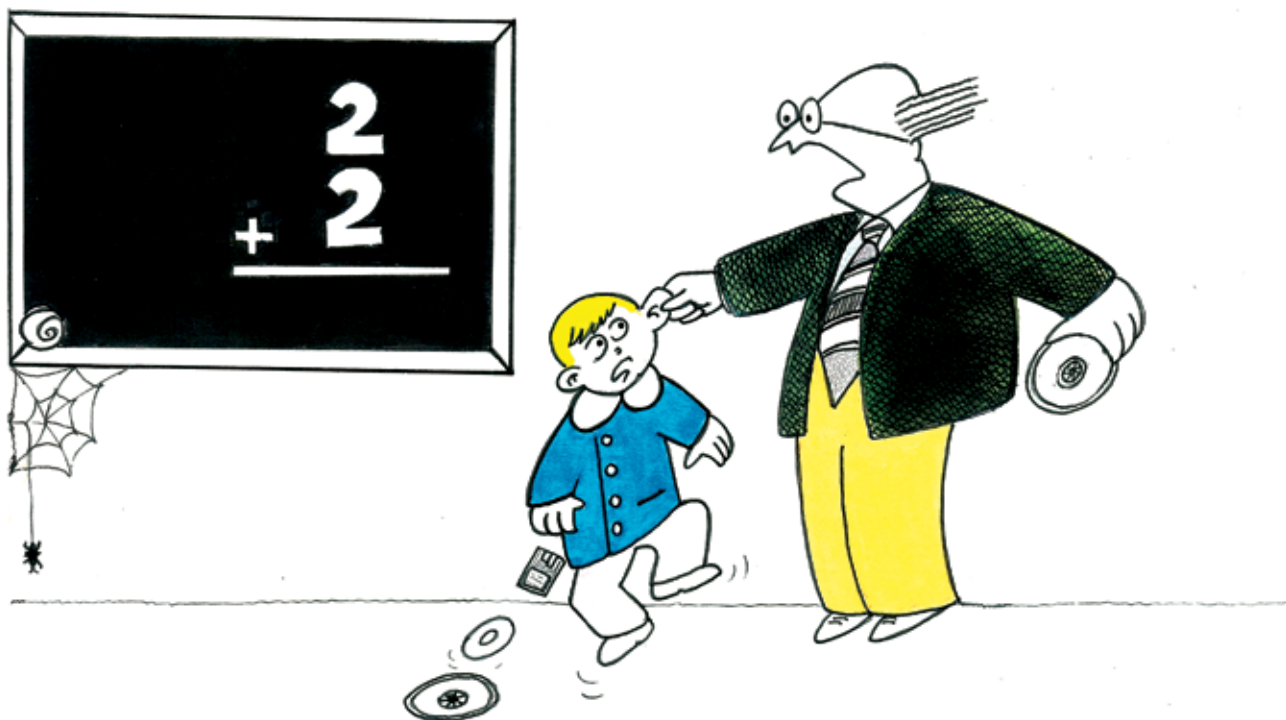

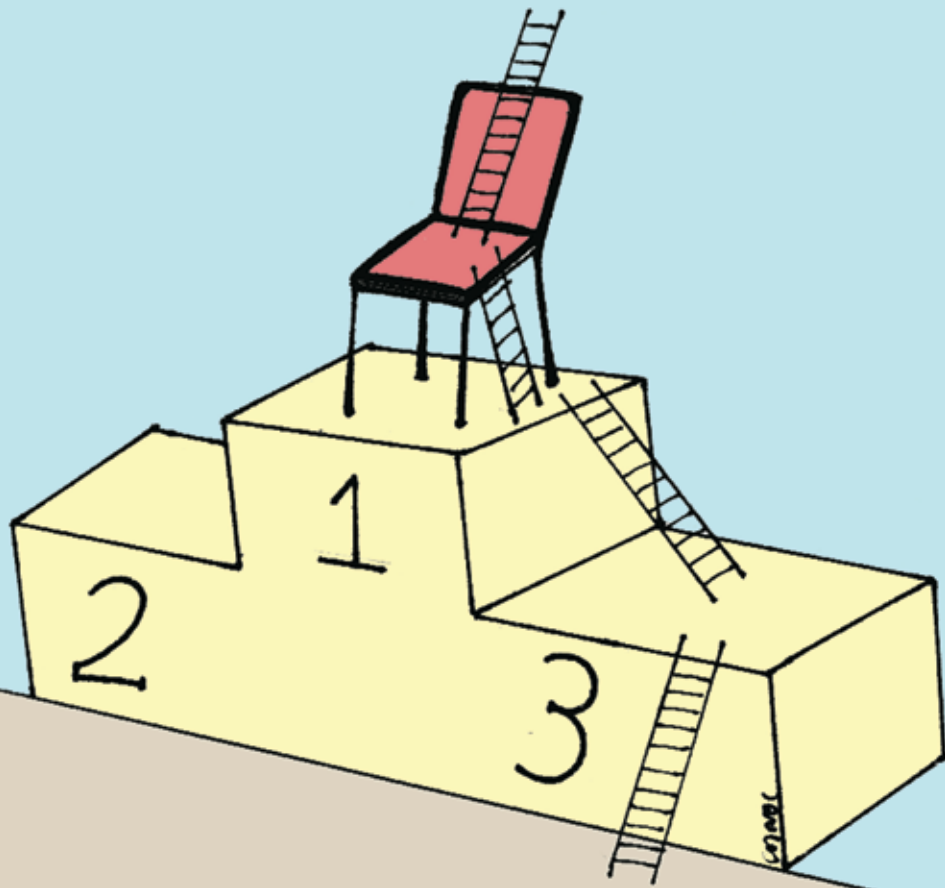

Çal / DENİZLİ'de 1949 yılında doğan Canol Kocagöz ekonomi tahsili gördü. 1970 yılından bu yana çizimleri çeşitli günlük gazetelerde, politika ve sanat dergilerinde yer aldı. Animasyon çalışmaları ile bir çok afiş, dergi ve kitap kapakları da bulunan sanatçı Türkiye karikatürcülerinin tek mesleki örgütü olan KARIKATÜRCÜLER DERNEĞİ'nin 1976 yılında Genel Sekreterliğini, 1996 yılında da Genel Başkanlığı görevini üstlendi. Uzun yıllar da derneğin Denetleme Kurulu üyeliğinde bulundu. Türkiye'de kültür ve sanat hayatının özerkleşmesi çalışmalarında bulunarak Özerk Sanat Konseyi Girişim Kurulunun yönetiminde dört yıl karikatürcüleri temsil etti. Türkiye'nin Sinema - Plastik Sanatlar - Müzik - Sahne Sanatları - Yazın ve Tasarım alanlarının seçkin ve önemli 76 sanat kuruluşunun birliğinden oluşan Özerk Sanat Konseyi'nin 2003 yılında yapılan son genel kurulunda Plastik Sanatlar alanını temsilen yönetim kuruluna daha sonrada Özerk Sanat Konseyi Genel Sekreterliğine seçildi. 2008 yılında Özerk Sanat Konseyi Dönem Sözcülüğünü de yapan Kocagöz halen Özerk Sanat Konseyi Dönem Genel Sekreterliği'ni yürütmektedir.

Türkiye'de Disk Birleşik Metal-İş Sendikası başta olmak üzere çeşitli sendikaların basın yayın organları ile Yeni Ortam, Politika ve Evrensel günlük gazetelerinde çizdi. Tomurcuk Çocuk Dergisi ile Homur Mizah Dergisi editörlüğünde bulundu. Türkiye'de ilk kez Duvarlara karikatür çizimi çalışmalarını bir grup arkadaşı ile beraber gerçekleştirdi.

Karikatürü bir grup arkadaşı ile beraber Türkiye'de tiyatro Sahnesinde ilk defa kullanılmasını sağladı.

Şili'de faşist darbeden kaçan mülteciler için Meksika Karikatürcüler Derneği'nin düzenlediği sergiye katıldı geliri mültecilere verilmek üzere düzenlenen kitapta yer aldı.

Türkiye'de ilk defa sinema emekçilerinin yapmış oldukları grevi karikatürleriyle destekleyerek grev çadırında ilk karikatür sergisini bir grup arkadaşı ile beraber gerçekleştirdi.

İngiltere'de geliri Afrikalı aç çocuklara verilmesi için açılan sergi ve albüme katıldı.

1999 Kocaeli - Gölçük Depremi sırasında bir grup arkadaşıyla açtıkları karikatür sergisini İstanbul Tabip Odası ile geliri depremde hayatını kaybeden sağlık emekçilerinin yakınlarına verilmek üzere hazırlanan kartpostal albüme katıldı.

Çekoslovakya'da bir afişi Dünya Sendikalar Federasyonunun düzenlediği afiş yarışmasında sergilendi ve takvimine alındı.

Montaj Karikatür: Tayfun Akgül

Yunanistanlı ve Türkiyeli karikatürcülerin Avrupa Birliği Sponsorluğunda AB başkenti Strasbourg'da düzenledikleri KOMŞULAR konulu serginin Türkiye küratörlüğünü üstlendi.

Birçok ulusal ve uluslararası yarışmanın jürisinde yer aldı.

Almanya, İngiltere, Türkiye'de kişisel sergiler açtı. Ayrıca eserleri başta Türkiye olmak üzere, Almanya, Belçika, Bulgaristan, Fransa, İtalya, İspanya, KKTC, Meksika, Portekiz, İngiltere, İsviçre, Hollanda, Yunanistan, Yugoslavya, Avusturya, Küba, Çekoslovakya, Güney Kore, Japonya vb ülkelerde sergilendi.

Başka bir dünya için STOP isimli karikatür albümü ile bazıları İngilizce dilinde basılan çocuklara yönelik 17 kitabı bulunan Canol Kocagöz'ün 2002-2003-2004 yıllarında yayınlanan eserlerinden seçilerek oluşturulan PANİK-ATAK isimli ikinci bir karikatür albümünü 2005 yılında yayınladı. Elinizde bulunan "Bir Kara KO-MEDYA" adlı üçüncü albümü 2012 yılında KESK'e bağlı Kültür Sanat Sendikası tarafından yayımlandı. Bu albüm bir emekçi sendikasının karikatür albümü yayınlaması Türkiye emek ve mizah tarihinde bir ilki kapsamaktadır.

Canol Kocagöz bir grup arkadaşı ile beraber 1999 yılında HOMUR Mizah ve Karikatür Grubunu kurdu. Grubun adını taşıyan her sayısı ayrı bir sendikadan veya demokratik kuruluştan çıkan HOMUR Mizah Gazetesi'nin editörlüğüne devam etmektedir.

Born in Cal/ Denizli in 1949, Canol Kocagöz studied economics. By 1970, his lines has been in various daily newspapers and politic and art magazines (or periodicals). Owned a lot of poster/banner, magazine and book cover and as well as animation works; he had been the General Secretary and General President of the only/single professional organization of Turkish Caricaturist/ Cartoonist Association in 1976 and in 1996, respectively. He had been the member of the supervisory council of the association. Having worked for the autonomy of culture and art life in Turkey, she represented the Cartoonist for 4 years in the Autonomous Art Council Endeavour Board. He was chosen into administrative board in 2003 as a representative of Plastic Artists field and then General Secretary of Autonomous Art Council which is consists of 76 prominent and important Art Institution unions in the field of Turkish Cinema-Plastic Arts-Music-Stage Arts-Literature and Design. In 2008, he was the term spokesperson of Autonomous Art Council. He has still been the term General Secretary of the Autonomous Art Council.

Especially in DISK United Metal Union, he drew in various media organs of trade unions as well as daily newspapers such as Yeni Ortam and Politka ve Evrensel, in Turkey. He was the editor of Tomurcuk Çocuk Dergisi (magazine) and Homur Mizah Dergisi (magazine). With a group of friends, as the first time in Turkey, he has drawn cartoons on walls.

With a group of his friends, cartoon in theatre stage was used thanks to his in the first time in Turkey.

He participated the exhibition by Mexican Cartoonist Association held in Mexico for the refugees escaped from the military coup in Chile and contributed to the book for the financial support of these refugees.

As the first time in Turkey, he supported the strike by cinema workers with his caricatures and displayed the first exhibition in a strike tent with a group of friends.

He participated the exhibition in England for the support of hungry children in Africa.

During the 1999 Kocaeli-Golcuk Earthquake, with a group of friends, associated with Turkish Physician Association he participated the postcard album exhibition whose revenue went to families of health worker died due to the earthquake.

One of his banners was displayed and taken into almanac in the banner competition organized by World Trade Union Federation in Czech Republic.

He undertook the Turkey's curator of Greek and Turkish caricaturists exhibition sponsored by EU and themed as NEIGHBOUR which was displayed in the EU's capital; Strasbourg.

He was the jury in many national and international competitions. His personal exhibitions were displayed in Germany, England and Turkey.

In addition, his works were exhibited in many countries including Germany, Belgium, Bulgaria, France, Italy, and Spain. SCTS, Mexico, Portugal, England, Switzerland, Netherlands, Greece, Yugoslavia, Austria, Cuba, Czech Republic, South Korea, Japan and other, and especially in Turkey.

He had a caricature album for another world. Canol Kocagöz has 17 children books; some of which published in English and his second caricature album named as PANIK-ATAK which is a compilation of his work in 2002-2003 and 2003; was published in 2005. His third album; Bir Kara KO-MEDYA, you are holding it now was published by Culture and Art Union (Kultur Sanat Sendikası) which is affiliated to KESK. In terms of a labor trade union is publishing a caricature album, this album is the first in Turkish labor and humor history.

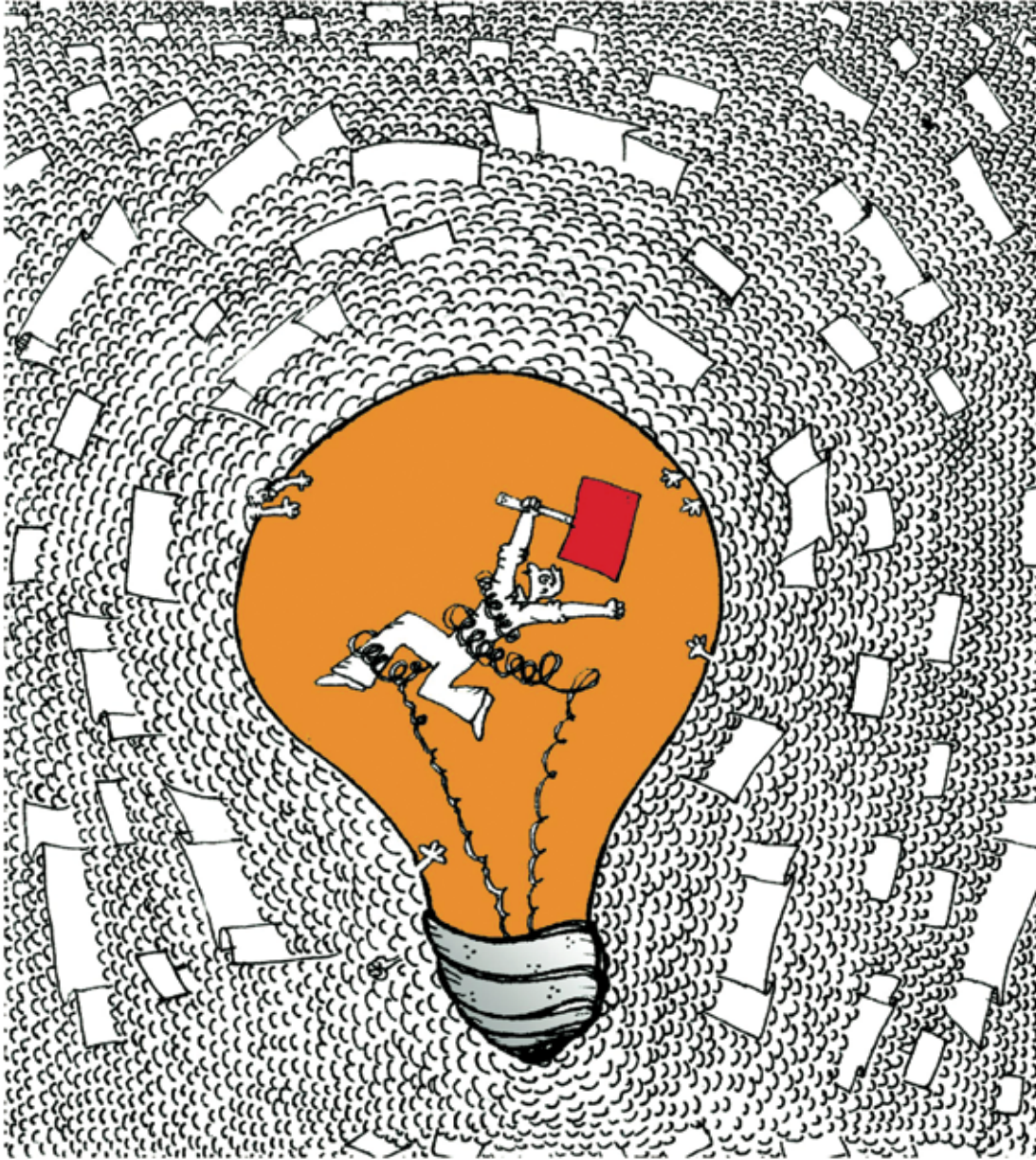
Canol Kocagöz, with a group of his friends, in 1999 founded HOMUR Mizah and Karikatür group. He has been the editor of the magazine whose each edition has been published by different trade unions and democratic institutions. Currently, he has been continuing his works in Homur Mizah and Karikatür Group as a drawer.

Bir

KARA KOMEDYA

Canol Kocagöz

Karikatür

KÜLTÜR SANAT-SEN
KÜLTÜR SANAT ve TURİZM EMEKÇİLERİ SENDİKASI

